1893 — 1973
80 pokib
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-5740
— Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 123. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 3-го ЛИПНЯ 1973 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JULY 3, 1973 No. 123. VOL. LXXX.

Президент Ніксон заявив, що „замороження" цін є ефективним

Сан Клементе, Каліфорнія. — Президент Р. Ніксон у промові, яка була передана через радіо в неділю, 1-го липня ц. р. заявив, що проголошене ним „замороження" цін є ефективним і висловив надію, що вдасться адержати ціни на теперішньому рівні й на майбутнє. У своїй 13 хвилинній виступі президент Ніксон сказав, що з допомогою американського населення проголошене ним тому 18 днів „замороження" увінчалося успіхом. Але Президент також сказав, що він здає собі справу з того, що „замороження" цін спричинило деякі проблеми, наприклад, брак деяких продуктів. Тому він очікує, що це 60-тиденне „замороження" дійде кінця, бо не вірить, що розв'язка проблеми лежить у неограниченій контролі уряду над економією країни, а думає, що ціни можуть бути обнижені з допомогою підвишки в продукції. Президент вже перед тим був заявив, що вважає „замороження" тільки тимчасовим заходом. У недільній промові він знову висловив цю думку, щодаючи, що федеральний уряд мусить також зменшити свої видатки. Президент не подав ніяких інформацій про „4-ту фазу" своєї програми боротьби з інфляцією. Ця „фаза" мала б ввійти в силу після закінчення 60-тиденного „замороження" цін.

У Вашингтоні виконано атентат на ізраїльського аташе

Вашингтон. — Ранком 1 липня виконано тут атентат на ізраїльського військового аташе полк. Йозефа Альона, який загинув від пострілів безпосередньо після того як він висідав з авта по поворогі домів. Поліційні чинники розпочали інтенсивне слідство, але досі не розкрито ніяких даних, які б вказували на атентатника чи атентатників. Радіостанція „Голос Палестини" з Каїро передала комунікат арабської групи „Чорний вересень", в якому ця група взяла на себе відповідальність за плянування та виконання атентату у відповідь на смерть одного з членів цієї арабської терористичної групи в Парижі.

В Іраку вбито міністра оборони

Бейрут. — Згідно з одержаними тут інформаціями, в Іраку дійшло до кривавої розправи між міністерством внутрішньої безпеки та провідними лідерами іракської Революційної ради міністром оборони ген. Гаммадом Шігабом та міністром внутрішніх справ ген. Садуном Гтайданом. Шігаба та Гтайдана запросив шеф національної безпеки полк. Кассем Каззар на прийняття, на якому їх обох арештовано. В дорозі до Ірану недалеко іраксько-іранського кордону дійшло до зудару з поліцією, яка захопила змовників. Заки, однак, це сталося змовники вбили міністра оборони та поранила міністра внутрішніх справ. Полк. Каззара та співучасників арештовано. Шігаб та Гтайдан належали до групи лівих старшин, які перевели переворот в Іраку 1968 році. Обох їх зараховано до складу крайньо лівої фракції в іракському революційному уряді президента Ахмеда Гасаана аль-Бахра. Іракські кола інформують, що змова та замах були виконані у порозумінні з іранськими урядовими чинниками.

Колишній дорадник Президента Колсон твердить, що свідчення Джона Діна не відповідають правді

Вашингтон. — Колишній спеціальний правний дорадник Президента Чарлз В. Колсон заявив, що Джон Дін говорив неправду перед сенатською комісією, коли твердив, що 21-го березня ц. р. він сказав президентові Ніксонові всю правду про спробу затаювання Вотергейтської афери. Колсон, виступаючи в неділю, 1-го липня ц. р., на телевізійній програмі „Фейс ди Нейшин", сказав, що твердження Діна, що він сказав Президентові все про Вотергейт, є неправдиві, бо після розмови з Діном 21-го березня Президент потелефонував до Колсона та заявив, що мусить сам довідатися всю правду про цю справу. Колсон твердив, що щойно тоді Президент здав собі справу, що його зле інформували про Вотергейтську аферу. Колсон заявив, що Дін, колишній правний дорадник Президента, був головним архітектом плянів затаювання Вотергейтської афери та що навіть 21-го березня він продовжував фа-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Численні гості Союзівки одушевлені мистецькими програмами, очікують гостинного виступу Вол. Луцева

Союзівка, Кергонксон. — Не зважаючи на зливні дощі, які попередили кінець минулого тижня, в суботу, 30-го червня, на цій оселі Українського Народного Союзу було понад 500 гостей, які з одушевленням приймали кожний виступ відомих наших піяністів з Монтреалю, Іринея Жука та його сестри Люби, які концертом тої днів започаткували традиційні вже культурно-мистецькі програми на Союзівці в літньому сезоні. Їхнім блискучим виступам додавала чару Аня Дидик, яка була конферансьє. Після концерту відбулася ще більш багатолюдна забава з танцями при оркестрі Союзівки під проводом Вол. Добушака та зі солісткою Оксаною Борбич. Довідавшись, що у вівторок, 3-го липня, на передодні Свята Незалежности на цій оселі матиме свій гостинний виступ тісь в Англії, відомий наш тенор і бандурист маестро Володимир Луців, чимало гостей зарезервували собі наперед кімнати. Також і тоді, після концерту, будуть танці, що разом з культурно-мистецькими імпрезами стали великою атракцією для старших і, зокрема, для молоді.

Маестро Вол. Луців

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОШУЄ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ І ПЕРЕДЮВІЛЕЙНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ ІЗ СПЕЦІЯЛЬНИМИ НАГОРОДАМИ ДЛЯ ЇЇ УСПІШНИХ УЧАСНИКІВ.

Джерзі Сіті. — У половині минулого місяця, 15-го червня, тут відбулися наради Головного Екзекутивного Комітету, присвячені головно організаційним справам, і в їх висліді рішено проголосити з днем 1-го липня ц. р. спеціяльну передконвенційну і передювілейну кампанію з назвичайними нагородами для її успішних учасників. Кампанія вестиметься уже під знаком XXVIII Конвенції УНСоюзу, що має відбутися в травні наступного 1974-го року, який буде рівночасно й ювілейним роком, бо в ньому сповниться УНСоюзові 80 років існування та праці для членів, громади і народу. Головний Екзекутивний Комітет, приймаючи пропозиції головного предсідника Йосипа Лисогора щодо кампанії та спеціяльних нагород для її успішних учасників, висловив рівночасно надію, що від участи та успіхів у цій кампанії залежатиме вибір конвенційних делегатів та що на вибір матимуть найбільші вигляди ті, які взяли активну участь у кампанії та викажуться відповідними успіхами. Дебатуючи справу кампанії, екзекутивні урядовці підкреслювали теперішні тенденції і потреби єдности і зорганізованости громади, на що окрему увагу звертають тепер також Проводи наших Церков, як і громадські діячі. Мавши тепер в своїх рядах уже близько 90.000 членів та бувши найчисленнішою і наймогутнішою громадсько-суспільною установою, УНСоюз має найбільші можливості об'єднати в своїх рядах дальші тисячі членства та значно збільшити людські і фінансові ресурси та наші потенціяли, так потрібні в теперішніх часах. Тому ця кампанія вестиметься під гаслом дальшої розбудови і закріплення нашої Української Заморської Твердині, як звикли називати Український Народний Союз уже його основоположники і піонери. Перебіг кампанії та її кожночасні висліди будуть постійно проголошувані на сторінках „Свободи".

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

СПЕЦІЯЛЬНІ НАГОРОДИ ПРИЗНАЧЕНІ ДЛЯ ПЕРЕМОЖЦІВ В ПІВРІЧНІЙ КАМПАНІЇ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ, ЩО БУДЕ ТРИВАТИ ВІД 1-го ЛИПНЯ ДО 31-го ГРУДНЯ 1973 РОКУ

Районізація Відділів:

З метою переведення кампанії та визначення переможців поділено УНСоюз на сім районів, а саме:

1. Відділи стейту Пенсильвенія;
2. Відділи стейту Ню Йорк;
3. Відділи стейту Ню Джерзі;
4. Відділи стейту Ілліной;
5. Відділи стейту Огайо і Мичиген;
6. Всі інші стейти;
7. Відділи Канади.

Поділ на категорії Відділів:

В межах усіх семи районів Відділи будуть поділені на три категорії за кількістю членів, а саме:

1. До 75 членів,
2. Від 76 до 150 членів,
3. Від 151 до 300 і більше членів.

В цей спосіб сім районів разом матимуть 21 категорій.

Нагороди:

Три найкращі організатори, тобто три переможці (чемпіони) кожної з 21 категорій одержать нагороду, отже разом буде приділено 63 нагороди, в тому числі 21 нагород перших, 21 других і 21 третіх. В цей спосіб кожний район одержить разом 9 нагород, а кожна його категорія по три нагороди.

Перша нагорода виносить 200.00 дол.
Друга нагорода виносить 150.00 дол.
Третя нагорода виносить 100.00 дол.

Крім цих нагород, призначено:

Окремі нагороди для:

а) Найкращої організаторки та б) найкращого організатора - студента по 200.00 дол. Ці дві нагороди є єдиними на цілий УНСоюз, отже не на поодинокі райони чи категорії Відділів. Їх одержить тільки одна жінка і один студент на ввесь УНСоюз.

Визначення переможців, (точкова система):

Нагороди дістануть три найкращі організатори в кожній з 21 категорій, тобто такі, які здобудуть найбільше число точок за здобутих членів впродовж другого півріччя 1973 року. Точки будуть признані так:

а) за члена (крім кляс АДД і Т-16 — 10 точок;
б) 1,000.00 дол. суми забезпечення — 6 точок;
в) За члена забезпеченого клясою АДД або Т-16 —5;

При клясах Т-5 і Т-10, 5,000 дол. рахується, як 1.000 дол. життьового забезпечення. Наприклад: За одного члена забезпеченого життьовою грамотою на суму 2.000 дол. організатор одержить: 10 точок за члена і 12 точок за суму забезпечення, разом 22 точки.

Виключені від нагород:

а) Обласні організатори,
б) Постійні організатори.

Сума нагород:

21 по	$ 200,	разом	$ 4,200
21 по	150,	разом	3,150
21 по	100,	разом	2,100
2 по	200,	разом	400
		разом	$ 9,850

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

СОЮЗОВЦІ, ГРОМАДЯНИ!

У день Батька цієї країни, Джорджа Вашингтона, 22-го лютого наступного, 1974-го року сповниться ВІСІМДЕСЯТ РОКІВ з того часу, як на американській землі, в місті Шамокіні, Пенсильвенійського стейту, створено Український Народний Союз, першу українську всенародну установу в Новому Світі, яка вже в перших роках своєї праці і діяльности здобула собі славу Української Заморської Твердині, ставши справжнім Союзом ідей, праці та інтересів.

Історія більше ніж виправдала цю назву в минулому, як і потверджує її сьогодні. Не було бо й немає ділянки розвитку українських поселень в Америці і Канаді, у якій Український Народний Союз не зробив свого безпосереднього чи посереднього вкладу бувши рівночасно найбільш чутливим на потреби і змагання українського народу на рідній землі. Говорять про це і переконують в цьому численні факти.

За час свого вже майже вісімдесятилітнього існування Український Народний Союз видав і виасигнував мільйони й десятки мільйонів долярів на виплати своїх зобов'язань для членів, як і на безліч добрих цілей. Духовний розвиток і матеріяльний добробут членів та громади і їх невпинний розвиток є метою УНСоюзу та його статутовим зобов'язанням.

Довгий шлях пройшов Український Народний Союз від 439 членів і 220.25 долярів майна та дослівно одного кута в приміщенні редактора „Свободи" при своїм заснуванні в 1894-му році до 88,227 членів, 38,279,963.11 долярів майна та 15-поверхового хмаросягу над Гудсоном сьогодні! І в цьому розвитку, як і в усіх ділянках активности завжди найбільшу вартість становили ЧЛЕНИ Українського Народного Союзу, бо все, що сталося, сталося завдяки їхній свідомості та їхнім трудам. Кожний член Укр. Народного Союзу є найвартіснішою складовою частиною цієї нашої Української Заморської Твердині, яку можна і треба тільки розбудовувати та скріплювати.

Тому то сьогодні, йдучи назустріч 80-літньому ювілеєві та в підготові до чергової, XXVIII Конвенції Українського Народного Союзу, проголошуємо оцим ПРЕДЮВІЛЕЙНУ І ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ ЗА ДАЛЬШУ ОСНОВНУ РОЗБУДОВУ ТА ЗМІЦНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Закликаємо всіх організаторів, секретарів та урядовців Відділів, як і все членство до найбільш активної участи в цій кампанії, щоб наблизити нас до визначеної нашими піонерами мети і об'єднати в рядах цієї всенародної організації всіх українців Америки і Канади, без уваги на місце їхнього народження, їхнє віровизнання чи їхні політичні погляди, за вийнятком, очевидно, визнавців антинародного комуністичного світогляду.

За активну участь у цій кампанії та успіхи в ній передбачено спеціяльно нагороди і відзначення, які цілком певно матимуть вплив на вибір конвенційних делегатів і нададуть більш переконливої сили їхньому голосові під час Конвенції.

Кампанія починається з днем ПЕРШОГО ЛИПНЯ 1973 року і триватиме до кінця цього року. Перебіг кампанії та її учасники будуть постійно проголошувані на сторінках наших офіційних органів, „Свободи" і „Українського Тижневика".

Дальша розбудова Українського Народного Союзу буде нашою найправильнішою відповіддю на всі численні виклики наших днів та найкращою обороною проти всіх зазіхань наших ворогів.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, включайтесь в ряди його активних організаторів!

НЕХАЙ РОСТЕ І МІЦНІЄ НАША УКРАЇНСЬКА ЗАМОРСЬКА ТВЕРДИНЯ!

Джерзі Сіті, Ню Джерзі, 1-го липня передконвенційного і передювілейного 1973 року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Йосип Лисогір, головний предсідник

Іван Телюк, заступник гол. предсідника
Павло Юзик, заступник гол. предс. на Канаду
Марія Душник, заступниця гол. предсідника
Володимир Сохан, заст. гол. предс. і рекорд. секретар
Ярослав Падох Головний секретар
Уляна Дячук Головний касир

Податкова Служба буде переводити контролю над „замороженими" цінами

Вашингтон. — Починаючи з понеділка, 25 червня ц. р., 2,000 агентів Податкової Служби („Інтернал Ревеню Сервіс") почали переводити контролю в крамницях, щоб перевірити, чи крамниці додтримуються 60-тиден ного „замороження" цін, проголошеного президентом Р. Ніксоном 13-го червня. Речник Уряду, Джеймс В. МекЛейн, сказав, що податкові агенти будуть переводити контролю по всіх стейтах і що крамниці не будуть повідомлені наперед про цю контролю. Він також сказав, що плянується збільшити число агентів із 2,000 то 3,000. МекЛейн також твердив, що теперішня контроля буде набагато точнішою ніж під час попередніх спроб президента Ніксона контролювати зріст цін, бо тепер агенти Податкової Служби не мусять контролювати чиншів на житлові мешкання, а всю увагу зможуть присвятити для контролі цін по крамницях.

ВЛАДИКА-ІСПОВІДНИК ВАСИЛЬ ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ ПОМЕР У ВІННІПЕГУ НА 70-ому РОЦІ ЖИТТЯ

Сл. п. Владика - мученик Василь Величковський

Вінніпег. — Минулої суботи, 30-го червня в ранніх годинах тут в одному з місцевих шпиталів помер на 70-му році життя Владика-ісповідник Української Католицької Церкви, довголітній мученик за віру і нарід в совєтських в'язницях і на каторзі, світлої пам'яті Єпископ Василь Величковський. Владичі похорони заповіджено на четвер, 5-го липня.

Василь Всеволод Величковський народився 1 червня 1903 року в Станиславові (Україна). Скінчивши богословські студії в Львівській Богословській Академії, він прийняв з рук Митрополита Андрея дияконське свячення і вступив до монастиря оо. Редемптористів в Голоску біля Львова. Одержавши священство від єпископа Йосифа Боцяна, він впродовж двох років сповняв обов'язки учителя колегії оо. Редемптористів у Збоїсках. В роках 1925-1935 о. Величковський сповняв обов'язки священика - місіонара українського обряду на Волині, де населення, в більшості православне, з великою любов'ю приймало працю свого рідного місіонера. Було це в селі Колодяжному біля Коселя (де народилася наша поетка Леся Українка та де жив її брат М. Косач) та в інших місцевостях. Польська адміністрація всіми способами старалася усунути з Волині о. В. Величковського, що українським живим словом ставав на заваді польонізації Волині. В 1935 р. призначений ігуменом у Станиславові, о. Величковський з великим успіхом проповідував місії в усіх областях Галичини, а особливо у Львові. В 1939 р. Галичина й Волинь були злучені в границях сов. України. В часі німецького нападу на СССР він був запрошений населенням і висланий Митрополитом Андреєм у Кам'янець Подільський, де став паро-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Помер д-р Нестор Процик

Боффало, Н. И. — Дня 30-го червня ц. р. помер тут по довгій і тяжкій недузі визначний громадський і політичний діяч, педагог, доктор медицини Нестор Процик. Народився д-р Н. Процик у 1912 р. на Тернопільщині у Західній Україні. Був в'язнем польських і німецьких тюрем, активний учасник Визвольної Боротьби. Залишив дружину і трос дітей. Похорон відбувся у вівторок 3-го липня з участю родини, колишніх пацієнтів і численних друзів та знайомих. Про смерть св. п. д-ра Н. Процика тепло згадала місцева англомовна преса.

В Чехо-Словаччині надіються на покращання зв'язків із Заходом

Прага. — Досягнення порозуміння із Західньою Німеччиною з одного боку і щораз дальше відпруження на совєтсько -американському відтинку вплинуло на поширення оптимістичних настроїв серед населення Чехо - Словаччини, яке від совєтської інвазії в 1968 році перебуває під стислою контролею совєтських чинників. По сьогодні,як відомо, на території Чехо - Словаччини перебуває близько 70,-000 совєтських вояків, до яких населення відноситься з такою ж ненавистю, з якою їх зустрічало в час інвазії перед п'яти роками. Перед кількома місяцями чехо-словацький уряд проголосив амнестію для всіх чехо-словацьких громадян, які втекли в 1968 році, закликаючи їх до повороту. По сьогодні тільки незначне число із понад 50,000 осіб, які покинули Чехо - Словаччину, повернулося з еміграції. Щоб спонукати інших до повороту, уряд плянує виступити з новою обіцянкою, тим разом у формі гарантії на вільний виїзд з Чехо - Словаччини всім тим поворотцям, які після повороту не зможуть повнонівно включитися в місцеве життя і забажають таки виїхати з країни. Як інформують закордонні кореспонденти, всюди в Чехо - Словаччині відчувається совєтський вплив, але в останньому часі знову помітний американський вплив, зокрема в кінах, де почали ставити американські фільми. Збоку урядових кіл висловлюються побоювання щодо „вільного обміну людьми та ідеями". Партійний орган „Руде право" опублікував статтю з осторогою для читачів, мовляв, „імперіялізм не склав зброї... у клясовій міжнародній боротьбі немає і не буде перемир'я". Коли ж йдеться про „вільний обмін людьми і ідеями", то, як заявив представник уряду, „це буде залежати від загальної атмосфери. Наслідки 1968 року ще далі є з нами".

В Камбоджі продовжується комуністична офензива

Фном Пенг. — Комуністичні повстанські загони продовжують затіснювати кільце довкруги камбоджської столиці і тільки з великим трудом вдається урядовим військам відкривати доступ до міста, зокрема коли йдеться про дорогу ч. 4. Американське бомблення комуністичних позицій сповільнює наступ, але не в силі зупинити просування комуністичних військ. Як відомо, американці допомагатимуть урядові президента Лон Ноль не довше як до 15 серпня в надії, що до цього часу вдасться заключити договір про перемир'я. Принц Нородом Сіганук, якого прогнано з Камбоджі і який очолює повстанський рух, втримує безпосередні контакти з комуністичним Китаєм, заявив, що насправді ніякі переговори про замирення не відбуваються, а повстання буде продовжуватися до повної перемоги. „З огляду на бомбардування нас ніхто не поставить на коліна і ніхто не примусить засісти до стола для переговорів" — заявив Сіганук у відповідь на поширену в ЗСА інформацію про переговори. Згідно з його заявою, йдеться тут про намагання ЗСА, СССР та Франції допровадити до повного замирення в Індокитаю, а не про переговори між повстанцями і урядом Камбоджі.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

У Свято Незалежности

У житті кожного народу однією з найважливіших дат є Свято Незалежности. Для американців це свято припадає на 4-те липня. В цей день буде відзначена 197-ма річниця проголошення 13-ох американських колоній від британської корони. Річниця буде відзначена малими парадами, короткими промовами, як також голосними „феєрверками". Але назагал для більшости американців це буде день відпочинку, день, присвячений для родинних зустрічей, родинних прогулянок.

Для нас, українців, які звикли до більш демонстративних виявів патріотизму, американський спосіб відзначення річниці незалежности може здаватися трошки дивним. Але ми мусимо пам'ятати, що американці взагалі мало уваги прикладають до зовнішніх виявів почувань. Крім того, для американців незалежність країни є фактом доконаним, з яким вони сполучують існування найбільшої в світі свободи й демократичного способу життя. Вони сприймають свою незалежність як щось самозрозуміле й незаперечне. Незалежність — складова частина їхнього життя.

Для українців — незалежність ще далі залишилася дорогою мрією. Дата 22-го січня для українського народу є символом того, що могло бути, і того, що ще буде. Ми слушно твердимо, що тільки в незалежній державі зможе український нарід вповні розгорнути свої культурні та економічні потенціяли, тільки в незалежній державі можуть постати справжня свобода та справжній демократичний устрій. На це ми маємо приклад Америки. За 197 років свого існування як самостійної держави ЗСА зросли з 13-ох колоній до могутньої світової потуги із найбільше демократичним у світі державним устроєм.

Цього року нехай 4-те липня скріпить нас у вірі, що прийде час і не тільки ми в Америці разом з американським відзначатимемо велике Свято Незалежности, але подібне Свято матиме і наш нарід на рідній землі.

День Канади

1-го липня проминуло 106 років з того дня, коли покладено підвалини під нову державу на північноамериканському континенті — Канаду, або, як тоді вона офіційно називалася — Домінію Канади. Ніхто у той час не уявляв виразно, що насправді собою являтиме ця нова держава та якими шляхами піде її соціяльний і політичний розвиток. Одне було тільки певне 1 липня 1867 року, коли в будинку Парляменту в Оттаві складав присягу перший канадський прем'єр - міністер Джон МекДоналд: нова держава у своєму розвитку спиратиметься на досвіді та державно - політичних зразках Великої Британії і буде посередньою ланкою між звільненими раніше від британської залежности республіканськими З'єднаними Стейтами Америки та Британською імперією. Щойно у роки між двома світовими війнами, а зокрема після Другої світової війни стало ясним, що ці три держави становлять головну базу демократичних свобід і соціяльної справедливости.

Всі ці елементи стали особливо помітні в Канаді протягом останнього десятиріччя, коли тут ґрунтовно переоцінено засади, на яких спирався Британський Акт з 1867 року. Тепер Канада є батьківщиною громадян не тільки англосаксонського та французького походження, але й цілого ряду інших етнічних груп, які мають законом ґарантовані права на всебічний розвиток. Найпомітнішим виявом цих позитивних тенденцій є створення недавно в Канаді Міністерства багатокультурности, яке разом з Радою для справ багатокультурности, де заступлені всі етнічні групи, накреслює нові шляхи соціяльного і культурного росту канадської держави. Не менше вимовними є запропоновані послом українського роду у федеральному Парляменті доповнення до Канадського закону про основні права, які ґарантують вільний розвиток мов всіх етнічних груп та плекання окремих культур у поточному житті. Всьому цьому держава не тільки сприяє, але й активно допомагає, усвідомлюючи, що в такий спосіб можна реалізувати велику візію одного з канадських прем'єр - міністрів Жоржа Етьєна Картьє, що говорив про формування „політичної нації, в якій ні національне походження, ні релігія будь - котрого індивіда не може бути перешкодою". У цьому контексті треба підкреслити, що на шляху здійснення цієї візії нової Канади важливу ролю відіграло українське поселення, представники якого сьогодні займають провідні місця на всіх щаблях канадського державного, суспільного і культурного життя.

І. Лучишин

НЕБЕЗПЕЧНА ЗАБАВА В ДРУЖБУ — З ЧОРТЯКОЮ

Знову „приязна" зустріч президента Ніксона з Брежнєвим, що його в Америці титулують „паном генеральним секретарем". Секретарем? Чиїм секретарем? Це не будь - яка ранґа, а секретар монопольної комуністичної диктаторської партії, її найвищий керівник, у руках якого зосереджується одноособова влада над цілою російською великодержавою! Ніксон це зрозумів і тому звелів приймати Брежнєва з найвищими почестями, як голову держави.

Мало того, щоб підкреслити „приязнь" до московського диктатора, вивішено перед адміністраційним будинком Президента величезний червоний прапор з серпом і молотом, а окрема військова частина розмахувала червоними комуністичними емблемами на площі перед Білим Домом під час вітання Ніксоном „пана ґенерального секретаря".

Американська т е л евізія переслала в етер два „приязні" обличчя немов закоханих осіб — Брежнєва, що нахилився до усміхненого Президента, щось шепочучи до його вуха. В той момент зовсім не показано перекладача Брежнєва, без якого він не може й кроку зробити на американській землі.

У своєму привітанні президент Ніксон висловив надію, що ця зустріч причиниться до мирного співжиття мешканців обох країн, а передусім до зменшення зброєнь. Брежнєв висловився за створення тривалого миру в світі, зокрема за наладнання найкращих умовин господарської співпраці.

Справжня і головна мета приїзду Брежнєва до Америки — витягти з неї якнайбільше користи для рятування совєтського господарства від загрози неминучого банкрутства, зокрема совєтського сільського господарства.

Для розбудови торгівлі з Америкою Брежнєв хоче видобути від Ніксона якнайбільше довготермінових кредитів. Словом, американські „капіталісти" мають допомогти в рятуванні совєтського „соціялізму" — д е р жавнорабської системи, що в своїй скаженій деспотії гнобить і визискує поневолені російським імперіялізмом народи. Американська демократія має допомогти приборкати й спаралізувати г е р оїчний спротив відважних борців за людські права й волю, що мучаться по совєтських тюрмах і на засланнях.

Вся ця „приязнь" президента Ніксона побудована на трагічному незнанні історичних фактів загарбницької імперіялістичної політики Москви як у давноминулому, так і в сучасному. Давня царська російська імперія і сучасний т. зв. Союз Радянських С о ц і я л і с т и ч н и х Республік постали наслідком кривавих мілітарних завоювань, фальшивих обіцянок і обманювань підбитих народів.

І таке сучасне творива, як „Союз Радянських Соціялістичних Республік" в кожному поодинокому слові приховує кричущу брехню. Це жбо ніякий „Союз", а насильницький зліпок мілітарно завойованих народів; ніяких „радянських", бо в умовах жорстокої диктатури наставників Москви над народами ніякі народні „ради" не існують і не діють; ніяких „соціялістичних", бо деспотія бездушних бюрократів-диктаторів над народними масами не є соціялізмом; і нарешті й не „республік", бо без народного самоуправління немає республік. Ось кого репрезентує Брежнєв!

Мета Брежнєва обдурити легковірних, наївних американців, використавши їх допомогу для розбудови свого господарства й техніки. Базуючися на довголітній традиції московського імперіялізму, Брежнєв хоче це використати для дальшого завоювання вільного світу.

Брежнєв добре розуміє, що на довгу мету не може існувати московська деспотична імперія поруч зростаючої світової демократії. Це видно з дотеперішньої тактики озброювання СССР і його сателітів супроти демократичного світу. Хоч Москва постійно обіцяє зменшити своє зброєння і намовляє до того й демократичний світ, але веде таку політику, щоб перше обеззброїлися її супротивники, а вона далі мілітарно була б наймiцнішою.

Що ствердила недавня нарада НАТО?

На червневій конференції міністрів оборони країн, приналежних до НАТО, ствердженo зростаючі зусилля СССР та його сателітів збільшити озброєння в Середній Европі. Міністри висловили побоювання, що на майбутніх конференціях про зменшення зброєнь і кількости військових частин не прийде до відпруження, бо далі залишиться одностороннє озброєння совєтського бльоку.

Голова військового комітету країн НАТО — ген, Штайнгоф (Західня Німеччина) ствердив, що Варшавський Комуністичний Пакт зовсім не зменшує свого озброєння і не думає йти слідами країн НАТО.

Західньонімецький адмірал Позер заявив, що СССР і його европейські союзники тримають тепер під зброєю 4 мільйони і 650 тисяч вояків, з чого на СССР припадає 3 мільйони і 700 тисяч озброєних вояків. З того 75 відсотків совєтських наземних озброєних військ, 70 відсотків летунства скеровані на Західню Европу. Совєтський військовий потенціял далеко більший, ніж його раніше оцінювали країни НАТО.

Совєтська воєнна фльота, яка має найбільшу в світі кількість підводних човнів, розміщена в кожному закутку моря, в якому зацікавлена совєтська імперія. Кількість совєтських вистрільних рамп для континентальних ракет від 1968 р. подвоїлася.

Вся „приязнь" Брежнєва скерована на обдурення керівників західніх держав, на приспання їх чуйности, щоб уможливити російській імперії, деспотії стати переможцем над вільним світом.

Лев Яцкевич

СНАГА ЗНАННЯ

На філядельфійських вулицях струмувало щоденне життя, стукотіли пневматичні молоти, скреготіли трамваї та пронизливо ячали амбулянси. Але в „Конвеншен Голл" день 21 травня 1973 року був святочним днем, днем 217-ої ґрадуації пенсильвенійського університету, виявом якої була ґрадуаційна парада 2,412 абсольвентів цього університету та заля, виповнена по береги 20-тисячною громадою їх батьків, свояків та знайомих.

Коло сцени розташувалась симфонічна оркестра університету, а на сцені сиділи президент, професори та троє нобелівських лавреатів, кандидатів на почесні доктората: голова Біо - хемічної лябораторії Національного Інституту Здоров'я, — Кріщен Бемер Анфюзен, професор біохемії університету Рокефеллера — Ґералд Моріс Едельман та професор фізики Пенсильвенійського університету — Джон Роберт Шріффер.

Офіційна церемонія почалася увертюрою з опери К. Вебера „Фрайшіц" та старою академічною піснею „Ґавдеамус іґітур", що заворожили приявних, впровадивши їх до чарівного світу традиції европейських університетів, що протягом багатьох століть несуть смолоскип науки і знання і є прабатьками всіх американських університетів.

Які відмінні два світи — один поза мурами „Конвеншен Голл", світ бунтарства, конфліктів та економічних, соціяльних і духових криз — провісників нової цивілізації, і — світ цієї залі, світ науки і знання, позначені бурхливим розвитком від винаходу сумерійцями клинового письма, 5,000 років тому, та винаходу друкарської машини Йоганнесом Ґуттенбергом 500 років тому.

Ґрадуанти сиділи згідно з їх студійними ділянками в чорних університетських тоґах та чотирикутних шапках, змучені і — щасливі. Скільки напруги, часу, зусиль, недоспаних ночей і грошей коштували кожному з них їх дипломи та академічні титули залишаться незаписаною хронікою душ.

Немає сумніву, що між тією масою ґрадуантів було щонайменше кільканадцять українців. На жаль, ні їх прізвища, ні ділянки знання мені невідомі, за винятком одного, інж. Михайла Риманця (Винрикага), якому час притрусив уже рясно сріблом скроні і який сьогодні здобув свого роду рекорд, а саме третій з черги маґістерський ступінь, тим разом з незвичайно важливої ділянки — електронних обчислювальних машин.

Згадую про інж. М. Романця, як про рідкісний випадок старшого віком представника нової еміґрації, з европейською університетською освітою, який на відміну від багатьох „нарікайлів" закотив рукави і доказав, що сильною волею, завзяттям і снагою можна добитися в Америці великих осягів. Осяги інж. М. Романця є тим важливіші, що він перейшов три важкі операції, які з-правила сповільнюють людину в праці та перекреслюють її пляни, задуми і аспірації.

М. Романець за своєю спеціяльністю інженер хемії, абсольвент Високої Технічної Школи в Данціґу (1944). Переїхавши до Філядельфії вписався до Ґрадуейт Скул оф Кемістри в Пенсильвенійському університеті (в вечірних годинах), де здобув Master Degree in Chemistry (1956).

Але снага знання не дає йому спочити на лаврах і він рішає здобути ще один науковий ступінь, тим разом в ділянці електричної інженерії (компюторів та інформації). Він вписується до Moore School of Electrical Engineering при Пенсильвенійськім університеті, яка відома тим, що в ній збудовано 1946 р. перший компютор світу ENIAC (Electronic Numerical Integrator and Computer).

По семирічних студіях, у вечірних годинах, він здобув у цьому році академічний ступінь Мастер оф Саєнс із Інджeнірінґ фор Ґрадуейт Ворк ін Компютер енд Інформеншен Саєнсіс. Темою маґістерської тези М. Романця був його ориґінальний код лінійного представлення хемічних структур для обчислювання їх фізичних властивостей на електронних обчислювальних м а ш инах. Для вияснення слід пригадати, що праця компюторів здійснюється в і дповідною програмою, що складається з умовних чисел та кодів (команд).

В технічній літературі відома ціла низка хемічних кодів, згадати хоч би Вісвесера, Дісона, Ніза, Сілка чи Альвіна, але ні один з них не надається безпосередньо до обчислювання фізичних властивостей хемічних сполук без додаткових матриць зв'язі. Код інж. Романця є тим цінний і ориґінальний, що він не вимагає жадних матриць і через те значно спрощує та здешевлює операцію компюторів.

На основі доступних нам відомостей, код інж. Романця є, мабуть, першою такого роду працею в американській літературі, до якої, віримо, він незабаром увійде.

Інж. М. Романець працює разом з своєю дружиною Марією в Інституті Наукових Інформацій в Філядельфії, де має великий авторитет і пошану.

В. Маркусь

ПІДСУМКИ ПЕРВОІЄРАРШОЇ ВІЗИТАЦІЇ

(3)

І це — єдиноправильний шлях самоствердження своїх праву у Церкві, як Божій, так і людській (земській) інституції. Лише після цього всі ті, кого це стосується, погодяться із наявною дійсністю і визнають незаперечну волю даної помісної Церкви і її членів. Це і є наше розуміння Божого і природнього права, часто заперечуваного людьми, які стали в'язнями буквоїдної доктрини права в противагу до права — правди, права, зродженого з любови, яку благовістить Новий Заповіт всупереч володарській концепції релігії Старого Заповіту та її послідовників у середньовіччі, що ще й досі не перевелися на найвищих ступенях Церкви.

Деякі тіні світлого походу ідеї патріярхату

Немає події, якою радісною і величною вона не була б, щоб її не супроводили деякі тіні й слабості. Така вже природа речей.

Однією з них, яка виявилася вже на початку відвідин Їх Блаженства в Австралії, був факт, що єпископ ЗСА, точніше Філядельфійської Митрополії, як також з Південної Америки, не були репрезентовані на цій зустрічі нашої ієрархії. Здається, завчасу прийшла чергова пригадка з Ватикану, і дехто з Владик побоявся порушити незрозумілі заборони Курії зустрічатися нашим єпископам з Їх Блаженством. Факт цей викликав доволі оґірчений коментар української католицької газети в Австралії „Церква і Життя" п. з. „Годі мовчати!" з виразним докором в сторону самих відсутніх Владик, як і тих мирян, які виправдували цю відсутність.

Якоюсь мірою це направлено запрошенням Первоієрарха до Америки тими ж єпископами. А під час самої візитації всі чотири Владики Філядельфійської Митрополії дали докази свого прихильного ставлення до Блаженнішого та його ідей.

Натомість єпископи Південної Америки не спромоглися на подібний жест, бо побоялися п о г рожуючого пальця з Ватикану більше, як щирих прагнень власних вірних. Для декого з них ще далі „їхнім патріярхом" є не лише Папа Римський, але таки прямо кардинал-префект Східньої Конґреґації. Ці Владики наввипередки славословлять кожний крок Східньої Конґреґації, а самі бокують у спільних справах нашої Церкви, творять свій, нібито незалежний п і вденноамериканський уділ, а насправді повністю піддаються контролі префектів, секретарів і підсекретарів з віа Делля Кончіляціоне. Вони видають свої окремі „спільні пастирські листи" і живуть та діють так, ніби й не було б цього історичного змагу за самоствердження нашої Церкви, як помісної і самоврядної в рямках Вселенської Церкви.

На превеликий жаль, Владики Південної Америки не запросили або не зробили все, щоб належно запросити свого Первоієрарха до цих віддалених і дорогих Їх Блаженству українських громад, тим більше ,що святкували вони недавно 75-річчя українського поселення.

Затьмарив цю світлу поїздку нашого Патріярха також той факт, що різні кола своїми дипломатичними та іншими шляхами намагалися відсунути її на задній плян, зробити її, так би мовити, марґінесовою подією. Внаслідок різних інтервенцій наших виразних ворогів та скритих недоброзичливців не вдалося осягнути більш формальної й офіційної візити Голови нашої Церкви у голів урядів держав, де Блаженніший перебував. Навіть римо-католицька ієрархія, місцеві кардинали дистансувалися від урочистостей, де головною постаттю був їх співбрат Кардинал Йосиф, який, одначе, цінить більше свою патріяршу камілавку, аніж широкий кардинальський капелюх.

Наскільки це можна було відчути, існувало виразне намагання збоку різних чинників, коли вже самій поїздці годі було перешкодити, звести її до „внутрішньої афери", а де можна навіть впливати на місцеву пресу та інші засоби інформації, аби не робити розголосу цій справі, бо це для різних партнерів річ небажана... Частково, і лише частково, це вдалося осягнути цим закулісним м а н іпуляторам. Дивно, що в цій справі „тягли в один гуж" і ті, які не хотіли попсувати собі добрих вражень з підготовлюваної візити Брежнєва у Вашинґтоні, як і ті у Ватикані, які за всяку ціну хочуть приборкати живий рух українського Божого люду за свої права.

Підсумки підсумків

Після цих міркувань залишається ще поробити деякі висновки для нас самих, тобто для української спільноти і Української Католицької Церкви зокрема, під кутом, як бути далі?

Насамперед мусимо ще й ще раз усвідомити, що змагання мусять продовжуватися, хоч може й розпочнеться у нашій Церкві, як дехто обіцяв, „нова ера". Бо ніхто нам нічого задарма не дасть! У цих змаганнях і для них нам потрібно більше, як досі, єдности і мобілізації всіх сил. Кожна свідома українська людина і віруючий член нашої Церкви нам потрібний, і ніхто не може бути відсуваний набік під претекстом, що запізно приєднався до патріярхального табору чи не зовсім поділяє такий чи інший погляд в другорядних справах.

Спільна концепція, спільна програма й узгіднення тактики виникають лише у зустрічах, в розмовах та в спільних діях. Найкраща єдність це єдність в дії, і її

(Закінчення на стор. 7-ій)

Ф. Лукіянович

ЗАГАДКОВІ ТВАРИНИ

Людина винайшла телескоп і мікроскоп, побудувала літак, розбила атом і дісталась на Місяць. Проте, не одне залишилось невідоме і не розкрите на плянеті, на якій вона живе. Ось кілька прикладів:

Знахідка в Тасманії

Тасманія — це острів, що лежить приблизно за 200 миль на південь від південного узбережжя Австралії. В 1962 р. на цьому острові знайдено мертву тварину, прикриту піском, що її викинули хвилі океану. Тіло її, желятинової к о н с истенції, круглої форми, розміром 18 стіп в діяметрі, 5 стіп висоти та вагою приблизно 5 тонн. Цей дивогляд не мав окресленого місця на голову і очі, не мав кістяка, а зверху був вкритий волоссям, схожим на вовну. Саме тіло мало сметанково-ґумовий вигляд.

Погляди знавців зоології на цю тварину поділились: одні твердять, що вона належить до риб, другі — до молюсків.

Коло японських островів

Наприкінці липня 1968 р. японські рибалки пустились на риболовлю. Те, що зловили вони у свої сіті, нагнало їм чимало страху. Це була рибоподібна тварина, мабуть із великих глибин, довжиною 6 стіп, вагою 200 фунтів з довгими та гострими як лезо плавками. На голові та спині мала вона дев'ять колючок. Тіло цієї тварини передали на досліди.

У Шотляндії-Нессі

Лоч Нени — це на 25 миль довжини, вузьке, глибоке, з завжди холодною водою озеро. Над берегом його стоїть старовинний замок, що притягає відвідувачів.

Почавши від січня 1934 р., занотовано 270 випадків, в яких 542 особи бачили в озері невідомої породи тварину завдовжки 40-60 стіп. Її хребет виставав із води на дві стопи, а порушувалась вона у воді із швидкістю 8 - 10 миль на годину.

Цю тварину названо Нессі, і про неї преса широко писала. Очевидно, що шотляндці реклямують її для притягнення туристів. В початках липня 1959 р. 49 туристів у двох автобусах, а вкінці того ж місяця інших 40 туристів бачили цю тварину.

Якої породи Нессі? Одні твердять, що це — водний плазун, другі, що належить вона до породи ссавців, а треті — що це молюск.

Біґфут в Канаді

У просторах високих гір Ракі (Мавнтейнс), що із ЗСА тягнуться на північ до Канади, ніби живе велика мавполюдина, що її названо „Біґфут", або „Велика Стопа".

Ось що пише про цю тварину „Рідерс Дайджест" із січня 1969 р. (передаємо в скороченні): Сто років кружляють вістки, що в масивах Ракі живуть тварини, які ходять на двох ногах і своїм виглядом схожі більш на людину, як на мавпу.

Про існування цієї тварини переказували ще первісні мешканці цієї країни, індіяни. Але ось оповів свої пригоди Остмен, якого ці тварини полонили і держали протягом шістьох днів. Вони вищі за людину, із величезною мускуля т у р о ю, вкриті волоссям, виглядають на схрещення людини із мавпою.

Але фактичний доказовий матеріял про існування цієї тварини постачили Раджерс Пітерсон та Баб Ґлім із Якоми, ст. Вашинґтон, що здавна цікавились цим питанням. Там звуть цю тварину Саквеч-Біґфут.

У жовтні 1967 р. повідомлено їх, що бачили свіжі сліди цієї тварини. Негайно осідлали коней і вирушили. Після двох тижнів їзди, на закруті гірської річки, кінь Пітерсона став дуба і впав. Їздець зіскочив і на другому боці річки побачив велику тварину із високим чолом, широкими ніздрями та довгими до колін руками. Тіло її було вкрите рудою шерстю 2-4 цалів завдовжки. Це була самиця із великими, звисаючими грудьми.

Пітерсон вхопив фотоапарат і зробив кілька знімок. Опісля закликано слідопита, який зняв гіпсові відбитки стіп і заявив, що згідно з їх глибиною, ця тварина повинна важити 600-700 фунтів.

У пресі була вміщена її знімка. Крізь люпу можна побачити пропорційно збудоване тіло із масивними м'язами рук та ніг. Стята лінія черепа рівна, не похила, як у мавп. Так виглядає „Біґфут.

Здобули вершок Евересту

Напередодні коронування Єлисавети II, як дар їй, новозеляндець Едмунд Парсівал Гіллapі та Тензінґ Норґі, член племени Шерпа, що замешкують Гімалаї, 29-го травня 1953 р. здобули найвищий вершок у світі, Монт Еверест (29,028 стіп). З цієї нагоди, королева наділила Гіллapі шляхетним титулом „сер".

Гірське і мале п л е м'я Шерпа, що начисляє всього лише 200 душ, живе в трьох присілках у долині річки Ровалінґ.

Єті-Міґег і Чутер

Отож ці діти природи, шерпи, твердять, що в горах Гімаляях, крім рідкісної породи білого леопарда, живе також „снігова людина", або „єті", як вони її звуть.

Єті, кажуть шерпи, має дві відміни. Одна, менша, це — „міґег", мавпоподібна тварина із темночервонявим на спині та сірим волоссям на грудях і череві, заввишки понад метр, живиться дичиною та вівцями тубільців.

А друга відмінна — це значно вищий, на два з половиною метри „чутер", із червонавим волоссям, без заросту на лиці, що живиться рослинами. Обидві породи надзвичайно чуйні, уникають людини і видають високий, протяжний свист. Чутер, як і ведмідь, на зиму засипає.

На східніх схилах Тибету, невідома в Гімаляях, живе рідкісна порода т. зв. „синього ведмедя" із димово-сірою барвою шерсти. Чи не ототожнюють шерпи „синього ведмедя" з єті?

Перший, що приніс у 1951 р. до Европи вістку про існування єті, був англійський журналіст Ерік Шіптон, який побував у Гімаляях і поробив фотознімки із слідів стіп єті.

Гіллapі твердив, що єті не існує, бо ніхто із членів його експедиції не бачив цієї тварини. Керрінґен, а також новозеляндець, що у тій виправі мав завдання обійти Еверест із півдня, але через вітер та снігові завернув, противної думки. Три роки пізніше він вдруге вибрався в ці гори і написав розвідку „Снігова людина", в якій твердить, що хоча цієї чуйної тварини досі не зловлено, сліди її у снігу, зникання домашніх тварин та шкура, знайдена в одному монастирі, свідчать про її існування.

Найновіша експедиція

Два молоді науковці, 27-річний орнітолог Едвард із Делевару В. Кронін та 28-річний зоолог Джефрі МекНілі із Лос Анджелесу зорганізували іншу виправу у Гімаляйські гори. Ціль її: виснснити раз на завжди, чи єті — це леґенда, чи справжня тварина?

У жовтні минулого року вони розбили шатра в долині річки Арун, що випливає з Евересту, із наміром перебути там 15 місяців.

Уже вкінці грудня вони зняли в гіпсі три відбитки стіп невідомої тварини і залишили їх до свого повороту в амбасаді ЗСА, в столиці Непалю. Стопи ці завдовжки 9 цалів мають заокруглену п'яту та великий палець ноги довший і нижче розміщений, як інші.

Шерпи твердять, що це сліди єті. Вони схожі на сліди горилль, що живуть на висоті 14.000 стіп у Центральній Африці.

Крім цих слідів, члени виправи відкрили декілька пород птахів, що живуть в тих околицях, але перед тим були невідомі орнітологам.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОШУЄ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ І ПЕРЕДЮВІЛЕЙНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ ЗА ДАЛЬШИЙ РІСТ І СКРІПЛЕННЯ ЦІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНІ. ЗА АКТИВНУ УЧАСТЬ І УСПІХИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ ПЕРЕДБАЧЕНІ НАДЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ І ВОНА БУДЕ РІШАЛЬННА ДЛЯ ВИБОРУ КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕГАТІВ І ДЛЯ УЧАСТИ В КОНВЕНЦІЇ В ТРАВНІ 1974-ГО РОКУ.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XX. ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ, 1973 Ч. 6. (182)

У ПІДГОТОВІ ДО НОВОГО ПОХОДУ ЗА РІСТ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Викладачі і учасники 6-го вишкільного курсу для секретарів і організаторів на Союзівці в червні ц. р. Поіменний список учасників курсу надрукований на стор. 6-ій в цьому числі

Ярослав Падох

НА ПОРОЗІ ВИРІШНОЇ КАМПАНІЇ

Наші організаційні змагання в другім півріччі цього року матимуть зовсім певно вирішне значення. На це складається наш передконвенційний рік і його мета. Звичайно передконвенційний рік є найбагатшим у членів, бо стоїть у тіні майбутньої конвенції й союзові діячі наперед змагаються за високий привілей бути обраними на делегатів своїх Відділів. Адже говорить десята точка статуту УНСоюзу зовсім виразно й промовисто, що делегатом може бути обраний той член, який має всі кваліфікації на урядовця Відділу та додатково: „який виявив активну участь в організаційній та розвитковій праці УНС". Організаційна праця — це передусім зорганізування членів, бо саме вони є передумовою розвитку установи. тож немає сумніву, що статут, вживаючи стислої правничої мови, виразно вимагає від кандидатів на конвенційних делегатів активної і успішної участи в нашій організаційній кампанії, зокрема ж у кампанії в передконвенційнім році.

Можна припускати, що на чергову конвенцію прибуде около 450 делегатів. І немає також сумніву, що за пост делегатів буде змагатися куди більше число союзових членів. І не повинно бути сумніву, що наша свідома громада радше вибере делегатати тих, які заслужилися для росту і розвитку УНС, а не тих, які цей відповідальний тягар залишили на руки і плечі інших. Тим то й сподіємося, що в цім році, як це було раніше, кандидати на делегатів подвоять старання, щоб рузбудувати УНС і допоможуть здобути рекордове число нових членів.

Це друге півріччя і його кампанію уважаємо вирішними також з уваги на намічену мету. Ця мета: придбати в цім році рекордове, давно не бачене, число 6.000 нових членів. Ця мета є тим важлива, що з попередніх двох років у нас залишилося кругло 800 членів недобору й зі здобутків у цім півріччі мусимо спершу його вирівняти, а після того придбати поважну надвишку, щоб мати з чим прибути на конвенцію. А що від осягів в минулому залежить у великій мірі сам хід та настрій конвенції, тим то виконання нашої наміченої мети буде вирішним для перебігу конвенції, що збереться в травні наступного року та для її плянування на майбутнє, яке, очевидно, матиме також вирішне значення на нове чотириріччя праці і розвитку УНСоюзу.

Тож вже на самому початку ставаймо плечима до плечей і не прогайнуймо вже ані одного дня чи тижня. Щоб не сталося це, що так часто псує нам усі пляни, а саме запізнення нашої акції. Адже навіть минулого року всі знаки на землі і небі вказували на це, що той рік буде успішний, але ми запізнилися і коли грудень виявився слабшим, як попередніх років, ми хоч і закінчили його з чотирьома й чвертю тисячів нових членів, але все ж забракло нам півтори сотки членів для покриття всіх наших втрат і тих 153 членів змінили всі наші сподівання на успіх — в невдачу. Не допустім до цього в цім передконвенційнім році!

На порозі цього вирішного півріччя ми мали дуже надійний вишкільний курс для секретарів і організаторів на Союзівці. В курсі взяло участь понад сім десятків учасників, в цім значна частина нових союзових працівників, а більш як половина — молодих людей. Яким надійним набутком для УНС і його дальшого росту були ці курсанти свідчить їх перший, подивугідний чин, саме складення на святочній вечері подарунку Батькові Союзові у виді рівно півтори сотні членських заяв, тобто пересічно по дві від кожного курсанта. Тільки подумати, яку поміч здобудемо від них, якщо всі вони (що прощаючись всі обіцяли) кожного місяця придбати по два нових члени. Вже це саме допомогло б нам покрити увесь наш попередній недобір, ще й з надвишкою.

Отож, як виявив курс, ще не поржавіли наші шаблі й ще є порох у наших союзових порохівницях і ще стоять перед нами довгі роки досі небувалого успіху. Тільки разом і тільки систематично берімся досягти його ще вцім півріччю. На все добре, працьовиті союзові Діячі, а передусім — майбутні конвенційні делеґати!

Д-ри В. Палідвор і А. Слюсарчук одержали золоті годинники в признанні заслуг

Від раннього 1962 р. існує Клюб Заслужених, членами якого стають організатори Українського Народного Союзу, які в даному році придбали 25 або більше нових членів. Новий член Клюбу одержує дубову плякетку з багатокольоровою емблемою УНСоюзу з написом: „Признання за заслуги" та іменем члена. Член Клюбу Заслужених, який десять років був членом Клюбу, тобто впродовж десяти років кожного року придбав щонайменше 25 членів, або впродовж десятиріччя приспорив УНСоюзові щонайменше 250 нових членів, одержує в признанні та в нагороду за свою наполегливу й систематичну працю пам'ятковий золотий годинник із відповідним написом, який висловлює признання і подяку за вийнятковї заслуги для розбудови УНСоюзу.

Такі пам'яткові й вельми почесні нагороди в виді золотих швайцарських годинників марки „меґа" одержали в часі святочної вечері курсантів, 21 червня 1973 р. на Союзівці, два секретарі великих відділів, а саме д-р Василь Палідвор, довголітній секретар Відділів УНС попередньо в Стемфорді, а згодом 204-го Відділу УНС в Ню Йорку й колишній заступник предсідника Конвенції, та д-р Атанас Слюсарчук, основник і секретар Пластового Відділу УНСоюзу в Детройті. Вручення годинників супровожала загальна вдячність для відзначених за їх прикладну і дуже успішну працю для УНСоюзу. Дякуючи за признання відзначені запевнювали, що й надалі будуть трудитися для дальшого безперервного росту своєї установи.

Курсанти Шостого Вишкільного Курсу на Союзівці, які одержали почесні золоті і срібні відзнаки, видані у 80-річчя „Свободи"

Чотири перші в списку курсанти одержали за успіхи своєї праці в першім півріччі ц. р. золоті і срібні відзнаки, а дальших 23 відзначено срібними відзнаками. Всі вони придбали бодай десять нових членів, а відзначені золотою відзнакою — бодай 25 членів. Немає сумніву, що за ними підуть усі віддані союзові діячі в цім важливім році 80-річчя „Свободи" й до того році передконвенційним. Перші числа відділів, другі це число придбаних членів.

1	Роман Татарський	94	31
2	Чарлс Кобіто	121	27
3	Іван Гаврилюк	360	25
4	Катруся Онуфрик	416	25
5	Іван Пригода	200	16
6	Атанас Слюсарчук	174	16
7	Михайло Савків	57	12
8	Іван Петрунцьо	78	11
9	Василь Олійник	387	11
10	Михайло Шумило	110	11
11	Петро Вабич	115	11
12	Текля Мороз	465	12
13	Дмитро Пиш	458	12
14	Віра Ваніт	473	10
15	Іванна Мельник	418	10
16	Дарія Манило	478	10
17	Ілія Курман	408	10
18	Стефан Івасечко	48	10
19	Іван Гуцалюк	147	10
20	Василь Сачко	53	10
21	Тиміш Мельник	277	10
22	Михайло Отрок	14	10
23	Мирослав Демчук	76	10
24	Стефанія Лісович	395	10
25	Михайло Вобер	235	10
26	Софія Оріх	33	10
27	Павло Шевчук	13	10

Д-р Михайло Снігурович переобраний на голову Округи УНС в Ню Гейвені

Гартфорд, Конн. — В неділю 17 червня тут відбулися річні загальні збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу в Ню Гейвені. Збори відкрив голова Округи д-р Михайло Снігурович, вітаючи присутніх та запросивши проф. І. Телюка, заступника головного предсідника УНС, до почесної Президії. Однохвилинною мовчанкою вшановано світлу пам'ять Евстахія Гомотюка, колишнього голову Контрольної Комісії Округи та довголітнього секретаря 277 Відділу УНС в

(Закінчення на стор. 4-ій)

Д-р Михайло Снігурович

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:
УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Стефан Біленький, син Ірени і Михайла Біленьких з Виппані, член 371-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Христуня Біленька, доня Ірени і Михайла Біленьких з Виппані, членка 371-го Відділу УНС в Нюарку, Н. Дж.

Віра Біленька, доня Ірени і Михайла Біленьких м. Виппані, членка 371-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Іван Стеців, син Івана та Катерини Стеців, новий член 336-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо

Пані Ірена Біленька, яка закінчила з відзначенням університет і здобула ступінь „бакалявра науки", це мати трьох членів УНСоюзу Христуні, Віри і Стефана. Пані Ірена, як теж її муж Михайло і ціла родина Біленьких є членами 371-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Марко Стефан Савчук, син Михайла Савчука, касира 441-го Відділу, та Олі Савчук. Новий член Марко Стефан і вся родина Савчуків є членами 441-го Відділу УНСоюзу в Тандер Бей, Онт.

Шостак Михайло (3 роки), Джейсон (1 рік), та Матвій (5 років), сини Станислава Шостака, члени 289-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

Лінда Стеців, донька Івана та Катерини Стеців, нова членка 336-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо

Марійка Григорович, нова членка 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

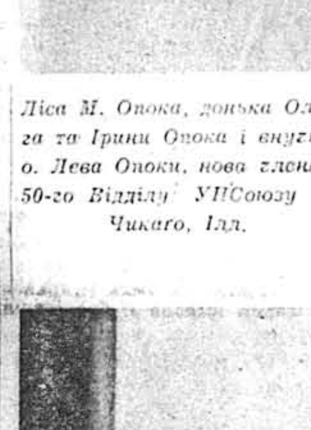
Михайло Матвій Халупа син Володимира і Христі Халупа, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Ліса М. Опока, донька Олега та Ірини Опока і внучка о. Лева Опоки, нова членка 50-го Відділу УНСоюзу в Чикаго, Ілл.

Надія Хорошилов, доня Надії та Павла Хорошилов членка 285-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

Христина Онуфрейчук, нова членка 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

Александрія Ласовська, доня Левка і Анети Ласовських, яку вписав в члени 457-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку дідусь і бабуня маестро Володимир і Мирослава Ласовські

(Закінчення на стор. 4-ій)

Андрійчик і Михасько Чубаті сини Любомира і Зеновії Чубатих стали членами 59-го Відділу УНСоюзу в Бріджпорт, Конн.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Анна Марія Лі, яку записав у члени 83-го Відділу УН-Союзу у Філядельфії її дідо Михайло Здоров

Петрусь Григорович, новий член 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

Іван Федик, син Романа Федика, новий член 94-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч.

Михайло Стеців, син Івана і Катерини Стеців, новий член 336-го Відділу УНСоюзу В Клівленді, Огайо

Михайло Опока, син Олега та Ірени Опока, внук о. Лева Опоки, новий член 50-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Ілл.

Николай Шевченко, новий член 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

Іван Онуфрейчук, новий член 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

Христина Куркчі, нова членка 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

Аполон Григорович, новий член 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку

„ПРАВДА" АТАКУЄ ПЕКІН

Москва. — На сторінках „Правди" з 21 червня появився коментар на тему „З ким солідаризується Пекін?" Коментар присвячений поїздці китайського міністра закордонних справ Цзи Пен-фея до Лондону, Парижа, а також його відвідини в Ірані та Пакістані. Покликаючися нібито на голоси іноземної преси в Европі та Азії, „Правда" пише, що Цзи Пен-фей не скривав своїх намагань не допустити до відпруження у світі та висловлювався в користь скріплення НАТО, а також Спільного ринку „як противагу курсові політики Совєтського Союзу". Таку ж протисовєтську політику „емісар Пекіну" проводив, пише „Правда", в Ірані та Пакістані.

Д-р Михайло Снігурович переобраний на голову Округи УНС з Ню Гейвені

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Гартфорді. Обрано Президію зборів: Володимир Василенко — предсідник і Василь Олійник — секретар.

Звітуючи голова уступаючої Управи вказав на виразний зріст членства в Окрузі, коли в 1971 році приєднано 133 нових членів і в 1972 році 145 (з того 76 в останніх трьох місяцях), то в 1973 р. за п'ять перших місяців приєднано 83 члени, у порівнянні із 40 членами за цей самий час в минулому році. Це — відрадне явище, і коли б ми так кожного місяця подвоювали минулорічні здобутки, то ми не тільки виконали б квоту, але й поважно перевиконали б її. У звітовому році на терені Округи зорганізовано, в рамцях української радіо-програми, Союзові оголошення, а саме на радіостанціях Нювінгтону (Ню Брітену) і Віллімантику. Голова Округи декілька разів виступав на цих програмах із закликами до українського громадянства, яке живе на терені засягу діяння цих радіостанцій, вступаючи в ряди членів УНС, та вірить що ці радіомовлення причиняться до росту членства на терені нашої Округи. В звітовому році ми підготовляли День УНСоюзу для відзначення 80-ліття „Свободи". Час святкувань визначено на 10 червня 1973 року. Підготова ця забрала багато часу і енергії та із причин відвідин Їх Блаженства Верховного Архиєпископа, Кардинала Йосифа Сліпого, який саме на день 10 червня ц. р. приїхав до Стемфордської Єпархії (10 червня в неділю була Архиєрейська Служба Божа в Стемфорді а увечері бенкет в Ню Йорку) ми нашу святочну імпрезу відкликали та її перенесли на день 30 вересня ц. р. Минулого тижня на терені нашої Округи розділено нагороди учням Шкіл Українознавства, які виказують найкращі осяги в українознавчих предметах. Чеки по 25 долярів роздали: проф. І. Телюк, заступник головного предсідника – учениці УРШ при церкві св. Михаїла в Ню Гейвені Олександрі Шимків, і голова Округи учениці РШ в Гартфорді — Анні Богданів, учням УРШ ім. Митрополита Шептицького в Ню Гейвені Богданові Романюкові та учневі парохіяльної школи з Ансонії — Михайлові Попівчакові. Нагороди ці уфундував Головний Уряд УНС. Голова Округи брав участь у перших нарадах голів Округ, які відбулися на Союзівці в днях 3, 4 і 5-го листопада 1972 р., де був одним із панелістів і презентував Округу на різних загально-громадських імпрезах на терені Округи.

Далі звітували секретар Тарас Сливінський і касир Василь Добчанський. По звітах була дискусія, в якій забрали голос: В. Романишин, В. Лучкань, В. Олійник, В. Фіцик і інші. На пропозицію Контрольної Комісії одноголосно уділено абсолюторію уступаючій Управі та одноголосно переобрано нову, додаючи тільки на місце св. п. Е. Гомстюка, Володимира Василенка. Склад нової Управи є такий: д-р Михайло Снігурович — голова, Богдан Мусій — заступник голови, Тарас Сливінський — секретар, Василь Добчанський — касир і Василь Романишин — член Управи. Контрольна Комісія: Михайло Галькевич, Григорій Гіна і Володимир Василенко. Переобраний голова подав плян праці, в якому головно сконцентрувався на справі виконання квоти нових членів та справі влаштування 80-ліття „Свободи".

Проф. І. Телюк, заступник головного предсідника УНС, передав привіт від Головного Уряду УНС та виголосив промову, в якій торкнувся проблем росту УНС, застосовуючи в аналізі цих проблем загальновизнані економічні тези росту, статус кво і спадку суспільно-економічних інституцій. Він також говорив про потребу посиленої акції приєднання нових членів та вкінці порушив проблему молоді, зокрема конечність включення її в працю УНС.

По доповіді розвинулася дискусія, в якій голос забрали: Богдан Мусій, Василь Гіна, Тиміш Мельник, Григорій Гіна та інші. Вони теж ставили питання, які торкували різні союзові справи, на які проф. Іван Телюк давав відповіді. По тригодинних нарадах закрито збори. Відрадним явищем була жива виміна думок на зборах. Не відрадним було, що не усі Відділи Округи вислали своїх делегатів на збори. На зборах були заступлені наступні Відділи: 12, 54, 59, 253, 254, 277, 370,387 і 414.

Совєтська кінопродукція на „рівні дитячих садків"

Ню Йорк. — У зв'язку з побутом Брежнєва в ЗСА тут відбувся показ п'яти довгометражних совєтських фільмів, які, як пише кінофільмовий критик газети „Ню Йорк Таймс" Роджер Грінспун, „були репрезентовані як показовий перекрій найновішої совєтської фільмової продукції". Р. Грінспун відзначає, що ці совєтські фільми мають деякі позитивні прикмети, коли йдеться про їхній наголос на індивідуальних людських моментах, але „не зважаючи на деталі та їх виведення, ці фільми в основному є зразком простоти, яка майже дивує. Вони є докладним виявом „реалізму", який може бути задовільний для вихвалювання ідеально самозадоволеної спільноти. Порівняно з іншими східньоевропейськими фільмами, порівняно з тим, що ми бачили за останніх кілька років, наприклад, з Югославії, з Угорщини, навіть з Болгарії — вони (совєтські фільми) є кінопродукцією на рівні дитячих садків щодо своєї культурности та щодо драматичної софістикації". Ці думки американського критика варто порівняти з статтею Якова Валаха в „Літературній Україні" з 22-го червня „Радісні сподівання", у якій совєтський автор, покликаючися на американських авторів та критиків, в тому й на „Ню Йорк Таймс", пише, що „повідомляючи про величезну успіх фестивалю радянських кінофільмів, газета „Нью-Йорк Таймс" називає його „винятковою подією в культурному житті Нью Йорку". Так писав совєтський автор, щоб ввести в блуд читачів „Літературної газети", бо фактично він покликається не на слова фахового критика, а слова комерційного оголошення, яке дали самі совєтські аранжери, а яке нічого спільного немає з оцінкою американськими глядачами совєтських фільмів, а в першій мірі з оцінкою газети „Ню Йорк Таймс".

КОРОТКІ ВІСТКИ

ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ, ЛОЯЛЬНІ ДО МАРКСИСТСЬКОГО УРЯДУ ПРЕЗИДЕНТА АЛЬЄНДЕ, придушили повстання протиурядових військових частин і встановили спокій в Чіле. Повстання розпочалося ранком в п'ятницю, 29-го червня в Сантіяґо, коли кілька танків оточили президентську палату та Міністерство оборони. Президента Альєнде не було в його резиденції, коли повстанці оточили її та почали обстрілювати сусідні частини міста. Стрілянина тривала приблизно три години. Повстанці були змушені піддатися переважаючим силам лояльних військових частин. Чи ця група повстанців мала зв'язок з іншими протиурядовими колами, чи діяла на власну руку ще не встановлено. Президент Альєнде натякав, що уряд відшукає справжніх організаторів повстання, але досі ніяка опозиційна партія не була потурбована, ані не виявила своєї підтримки повстанців. В країні проголошено надзвичайний стан.

Матура в Українознавчій Школі Учительської Громади в Чікаго

До найважливішої події в українознавчій школі безсумніву зачисляються кінцеві іспити, які є завершенням дванадцятирічного навчання і виховання. В Школі Українознавства Т-ва Українська Учительська Громада в Чікаго, Ілл., відбувся вже з черги 15-ий випуск абсольвентів. Як кожного так і цього року відбулися матуральні іспити в травні. Письмовий іспит відбувся 5-го, а усний 11, 12 і 13 травня 1973 року. До іспитів допущено 52 учнів, а двох не допущено з причини занедбання у навчанні. Усний іспит склали 52 абсольвентів. З визначним успіхом склали 12, з дуже добрим 13, з добрим 17, а 10 з достатнім.

Завершенням матуральних іспитів було врочисте вручення дипломів абсольвентам 9 червня ц. р., о 5-ій год. по пол. в авдиторії школи св. о. Миколая. Прощальний вечір розпочався входом матуристів на залю під проводом опікунів. Відділ „А" проф. Юрій Сидорович і відділ „Б" мгр Людмила Хойнацька в супроводі марша, якого відіграла на фортепіяні Богданна Сеник. Появу матуристів привітали зібрані в залі батьки і гості гучними оплесками. Абсольвенти зайняли призначені їм місця між сценою, яку по-мистецьки удекорувала Соломія Кавка, учителька школи, і президіяльним столом за яким засіли: о. прелат Петро Леськів, о. крилошанин Павло Джулинський, а біля них члени Іспитової комісії, проф. Евгенія Матлова, проф. Стефанія Чушакова, мгр Евген Дачишин і мгр Микола Губчак. Опікуни зайняли місця біля своїх кляс.

Відкриваючи прощальний вечір директор школи Яків Берестянський попросив о. прелата П. Леськова провести молитву і цим започаткувати святочну програму сходин. Спеціяльну молитву українського студента провів проф. Юрій Сидорович. Потім директор школи Я. Берестянський привітав абсольвентів з отриманням дипломів закінчення школи і погратулював їм за успішний іспит зрілости, та попрощав їх від школи і учительського збору. Батькам висловив признання за труд над вихованням і формуванням характерів молодого покоління в релігійно-моральному і національному дусі, учителям, що трудилися над навчанням і вихованням молодого покоління через дванадцять років подякував за їхню жертвенну працю. Батьківському комітетові Матуристів подякував за безкорисну працю і допомогу при влаштуванні забави і прийняття. По закінченні промови директор школи провадження програми перебрав проф. Н. Орищук, який покликав до слова абсольвентку Лярису Оленич. Вона подякувала в імені матуристів батькам і вчителям за їхню жертвенну працю. Наталка Щербак від обох відділів 2-го Вищого Курсу попрощала абсольвентів і побажала їм успіхів в житті.

Програму мистецької частини виконували абсольвенти під керівництвом мгра Е. Дачишина і проф. Ю. Сидоровича. До програми входили такі пісні: студентський гимн „Ґавдеамус". Опісля фортепіяновий реситаль „Патетична фантазія" — композиція і виконання абсольвента Романа Дишканта. Ближчі пояснення про молодого композитора і піяніста подав проф. Ю. Сидорович. Потім абсольвенти відспівали пісню УПА „Я сьогодні від вас від'їжджаю". Мовно-музичний монтаж до слів Василя Симоненка виконали абсольвенти ЗВК-А в підготові проф. Ю. Сидоровича. І на закінчення мистецької частини абсольвенти відспівали дві стрілецькі пісні: „Ой на горі на Маківці" і „Ой у лузі червона калина".

По закінченні мистецької частини абсольвенти зійшли зі сцени і зайняли місця на залі. До абсольвентів промовляла мгр Людмила Хойнацька і проф. Юрій Сидорович. По промовах опікунів кляс наступило вручення дипломів абсольвентам директором школи в товаристві опікунів кляс. Кожний абсольвент отримав, річне свідоцтво закінчення останньої кляси, свідоцтво іспиту зрілости видане Шкільною Радою УККА „Certificate of Achievement" виданий суперінтендентом повітових шкіл і табльо.

З привітами виступили представники товариств і організацій. Наталія Іванів склала привіт від Українського Золотого Хреста і подарувала для шкільної бібліотеки книжку п. н. „Боярина" Л. Українки. Пані Кузик промовляла в імені Батьківського Комітету Матуристів, підкреслюючи важливість праці і зусиль директора школи і усіх учителів. Від СУА Окружної Ради в Чікаго вітала Марія Кецала, від УНС Тарас Шпікула, головний радний, склавши привіт, подарував для шкільної бібліотеки дві книжки: „Українсько - англійський словник" і „Антологію українських літературних творів в перекладі на англійську мову" Андрусишина. Від СУМА склав привіт О. Панчишин. Серед подарунків, що їх дістали вчителі, вирізнявся дереворит п. н. „Грізний Шевченко" А. Горської, який виконав абсольвент Іван Пилипчак. Подарунок цей одержав проф. Юрій Сидорович.

На закінчення вечора зроблено спільну світлину з викладачами. Відтак була перекуска, яку приготовили пані з Батьківського Комітету Матуристів під проводом Романи Яхторович.

Яків Берестяньский

Мар'янський Осередок в Гамптонбурґу

В неділю 17-го червня ц. р. Їх Ексцеленція Йосиф Шмондюк, Владика Стемфордський відслужив панахиду на Українськім Католицькім Цвинтарі Святого Духа в Гамптонбурґу, в сослуженні отців: о. прелата Еміля Манастирського, ген. Вікарія, о. прелата Петра Федорчука, о. прелата Василя Федіша, о. Ігумена Бесаріона Андрейчука ЧСВВ та о. Юрія Скульського, за всіх, що поховані на цім цвинтарі. На панахиді було понад сто осіб.

Кир Йосиф виголосив проповідь п. н. „Чому маємо високо цінити цвинтар?" „Народ, що молиться за своїх предків, народ, що нічого не зачинає будувати сам від себе, народ, що дорожить своїм минулим та вчиться, знає, що на цвинтарі лежить його минуле: там лежать князі церкви, там лежать політичні провідники, там лежать вчені дослідники та філософи, там лежать предки, прадіди, діди та батьки, там лежать нам дорогі брати, сестри, мужі або жінки. І тому кожний культурний народ уважає цвинтар священним місцем і піклується ним. Таким священним місцем слід уважати Український Католицький Цвинтар Святого Духа в Гамптонбурґу, де маємо збудувати пантеон Української Католицької Церкви. І як би то було гарно, щоб ми, католики, були разом на католицькому цвинтарі, де щороку будемо посилати молитви до Всевишнього, за наших найдорожчих", — сказав Владика.

Кир Йосиф проголосив, що кураторія цвинтаря, яка засідала в п'ятницю 15 червня, рішила прийняти проєкт побудови Пам'яткового Хреста високого на 36 стіп. Проєкт виготовив відомий архітект інж. Аполінарій Осадца, а 20 великих пам'яткових бронзових таблиць виготовлять наші мистці під керівництвом Миколи Голодика, скульптора мистця із Арґентини. Маєстатичний Хрест буде побудований при вході на цвинтар. Кошти побудови будуть виносити близько 150 тисяч долярів. Його побудова зачнеться незабаром. Він образово віддзеркалить історію української церкви та великі постаті нашого народу. На вершку гори посередині цвинтаря буде побудовано хрест, подібний до того, що є над гробом о. Маркіяна Шашкевича.

Наш народ вже в давніх історичних часах вибрав собі за свою покровительку Пресвяту Діву Марію, яка вислухала прохання всіх, що приходили з просьбою до неї. Десятки тисяч людей горнуться до чудотворних Ікон Пресвятої Богородиці на відпустах в Зарваниці, Страдчому, Гошові і інших, приходячи туди пішки за десятки миль. На великий жаль, тут ми таких місць не маємо, а там, дома, безбожна рука червоного комунізму знищила все те, що було дуже дороге нашому народові. Тому ми з Божою поміччю будемо старатися збудувати місце на другій стороні дороги від цвинтаря на 35 акрах землі, що назвемо Маріянським Осередком, де будуть копії всіх 12 чудотворних образів з усіх дванадцять осередків відпустових місць з нашого рідного краю. Ця будова буде коштовна та я певний, що кожний український католик положить свою лепту перед престіл вічної опікунки нашого народу Пресвятої Діви Марії. В такий спосіб 287-акрова посілість переміниться в Пантеон української Католицької Церкви в Америці, що буде найвищим почитанням Пречистої Діви Марії.

ВВС

Плянується турне хору „Гомін" та балету „Орлик" з Англії в ЗСА та Канаді

Ню Йорк. — Сюди прибув з Великої Британії відомий тенор та бандурист Володимир Луців, який організує турне двох українських мистецьких груп з Великої Британії — чоловічого хору „Гомін" та народного балету „Орлик". Згідно з наміченим пляном, про який маестро В. Луців поінформував в час своїх відвідин в УНСоюзі і в редакції „Свободи" 28 червня, турне заплановано на березень - квітень 1974 року. Виїзд ансамблів спонзорує Союз Українців Великої Британії, в системі якого ці мистецькі групи працюють. Маестро Луців є мистецьким та технічним керівником турне. Передбачені виступи в таких місцевостях: Монтреаль, Торонто, Боффало, Рочестер, Сиракюзи, Філядельфія, Ню Йорк, Піттсбурґ, Клівленд, Детройт та Чикаго. До Америки ансамблі приїжджають 16 березня і будуть тут до 6 квітня. В ЗСА виступам ансамблів патронуватиме УККА. Імпреза в Ню Йорку відбудеться заходами Комітету Об'єднаних Американсько - Українських Організацій Великого Ню Йорку 24 березня 1974 року. Треба відзначити, що це вперше після прибуття на цей континент Капелі Бандуристів з Европи прибуває чергова мистецька українська одиниця. Своїм турне в ЗСА та Канаді хор „Гомін" та балет „Орлик" відзначать 25-річчя своєї праці.

Міжнародний День у Менло Парку, Н. Дж.

Під час Міжнародного Дня в Менло Парку

Щорічно Торговельний Центр Менло Парку влаштовує Міжнародний День. У тиждень Міжнародного Фестивалю в п'ятницю 15-го червня ц. р. проголошено в Менло Парку Український День.

Об'єднані сили українських церков у Перт Амбой і в Картереті зарепрезентували репертуар українських танків та співу. Молоді танцюристи з Перт Амбой виконали ряд народних танків під керівництвом хореографа, оперової артистки з Києва і Одеси, Ніни Сулими, а група молодих під орудою Ярослави Моряк відспівала низку пісень.

У цьому Міжнародному Фестивалі взяв участь 14-ий Відділ СУМА — гурт танцюристів з Картерету під керівництвом хореографа Володимира Юрченка. У дуеті співали Марія Якубович і Орися Дитиняк. Всіх виконавців програми Українського Дня нагороджувала численно зібрана американська публіка рясними оплесками.

Союз Українок, Відділ в Картереті під проводом голови І. Рачинської влаштували виставку української різьби та вишивки. Її з признанням подивляла багатолюдна публіка.

14-ий Відділ СУМА в Картереті під проводом Остапа Якубовича взяв участь у цьогорічній параді на Меморіял День, виступаючи з українським і американським прапорами, та склавши вінок.

В. М.

Український культурний центр у Гантері

Від половини червня Іванна Савицька відкрила в Гантері Н. Й., біля дерев'яної церковці св. Івана Хрестителя, у стилевій „гражді", Український Культурний Центр-крамницю виробів українського народного мистецтва, як теж мистецьких виробів інших народів. У вході вій кімнаті бачимо гуцульську кераміку 87-літнього гуцула Возняка: трійці, три- і п'ятираменні, „калачі", вази, тарілки, миски й ін. з рослинними і звіринними орнаментами. Бачимо мініятюрний модель хати до гражди, з Буковини на стіні гуцульська пара (легінь і дівчина) у бронзі з України.

У великій кімнаті впадають в очі два святкові жіночі одяги з Буковини (Сучава і Прагова): сорочки, фоти з самоділів, виткані золотом, в ясночервоних і чорних красках, буковинські настільники й доріжки в темночервоних і чорних красках. Багато заступлена Гуцульщина: кераміка з Косова: великі й малі вази, „калачі", фляконі, миски, тарілки, попельнички. Інкрустовані топірці, сопілки, випалювання з дерева косівські вироби. Килими з буковинськими мотивами, коники, сосонки і т. п. На стінах — старогрецькі ікони Богоматері, мальовані визначними грецькими мистцями. Закарпаття репрезентоване гарно вишитими рушниками, подушками, вишивками. З Бачки бачимо старий рушник з XIX століття, малу скриньку до цукру й ін. З Боснії — дерев'яні вироби: сопілки, люльки й ін. На окрему увагу заслуговують полтавські тканини, матеріяли на плахти, портьєри, настільники, серветки, занавіси на вікна з відомої ткальні з Кролевець, що мають уже свою добру марку по всіх Україні. Великий вибір кераміки з Києва, Васильківа в темних красках („буй-тур" вази) з Опішні (ясна теракота), зі Львова — вази, тарілки тощо. ...рім того багато малих виробів народного мистецтва, як касетки, пудернички, писанки, ляльки, крайки, коралі, торбинки, топірці, сопілки, ружі, люльки тощо. Кооператива „Базар" з Філядельфії виставила чудові жіночі народні одяги. З Сяніччини зразки кераміки, інакшої від гуцульської. Праворуч бачимо багатий вибір мистецької кераміки Ярослави Геруляк, що здобули вже в нас широке признання, як теж і зразки кераміки Анки Перейм. На стінах видніють по-мистецьки виконані хрести з Греції. Навіть з Єрусалиму є дерев'яні вироби з мотивами верблюдів і навишиваними з перламутровой маси. Бачимо грецькі тканини, подушки, торбинки з геометричними узорами, такі дуже подібні до гуцульських! З Болгарії є люльки, а з далекої Індії легкі тканини з квітками. Усі стіни вкриті великими килимами зі звіриними й рослинними орнаментами. з різних українських земель.

Дві невеликі кімнати, а якє багатство українського народного мистецтва, мистецьких виробів, що базуються на ньому, як на невичерпаному праджерелі краси української старовинної культури, що ставить нас у передових рядах людства. З почуттям національної гордости виходимо з Українського Культурного Центру в Гантері.

І. Дурбак

Пластову Станицю в Боффало очолив пл. сен. Ярослав Пришляк

9-го червня ц. р. о 6:30 год. вечора, Пластова Станиця в Боффало відбула Річні Загальні Збори. По вислуханні звітів, уділено уступаючій станичній старшині абсолюторію. На рік 1973-74 вибрано наступну станичну старшину: пл. сен. Ярослав Пришляк — станичний, пл. сен. Михайло Миськів, ст. пл. Богдан Чмола — заступники станичного, ст. пл. Марта Гаврилюк — писар, пл. сен. Ольга Чмола — скарбник, ст. пл. Оленка Сайкевич — кошова, пл. сен. Марійн Стасюк — кошовий. Станичну Раду Чести очолив колишній станичний пл. сен. Олександер Бережецький з членами: пл. сен. Богдан Пашковський і пл. сен. Людмила Коритко.

Новообраний станичний, пл. сен. Ярослав Пришляк, подякувавши за вибір та довір'я, склав сердечну подяку колишньому станичному пл. сен. О. Бережницькому за його довголітню працю на терені станиці. Попросив також членів станиці до жертвенної праці. В майбутньому новобрана станична старшина мусить розв'язати багато проблем — між ними підготова Святкувань 25-ліття пластової станиці в Боффало, відбуття Свята Весни, та найважливіше — вчасна розв'язка пекучої і наболілої проблеми пл. домівки чи прямо купна пластового дому. Віримо, що при тісній і вирозумілій співпраці гуртка Пласт - приятеля та комітету для придбання пл. домівки чи дому, вкороті, без зайвих непорозумінь і для добра нашої молоді, розв'язка цієї справи стане дійсністю.

Станичні Збори пройшли в дружній атмосфері та із закриттям відспіванням гимну Закарпатських Пластунів.

ст. пл. Марта Гаврилюк станичний писар

КОРОТКІ ВІСТІ

НІМЕЦЬКИЙ УРЯД ПЕРЕВІВ РЕВАЛЬВАЦІЮ МАРКИ на 5.5 відс. у відношенні до грошей інших європейських країн. Мета ревальвації — поліпшити ситуацію на відтинку обміни валют та допровадити до стабілізації европейської монетарної структури. Хоч ця ревальвація не стосується відношення марки до американського доляра, вартість доляра на европейських біржах далі обнизилася.

ВІДВІДИНИ КОРОЛЕВИ ЕЛИСАВЕТИ II В КАНАДІ викликало там поновну дискусію над доцільністю зберігати в Канаді монархію. В той час, коли мешканці французького Квебеку в більшості є проти монархії, решта населення поділене. Молодше покоління є радше за скасування в Канаді монархії. Одним з новіших аргументів проти цього висувається вотерґейтська афера в ЗСА, яка, мовляв, немислима в британській системі, а також, що монархія є фактором, який стоїть на сторожі канадської ідентичности перед можливим заливом американським республіканізмом, що сьогодні лякає канадців.

ЛІВІЙСЬКИЙ ЛІДЕР МУАММАР ЕЛЬ-КВАДДАФІ ЗАЯВИВ, що існують серйозні перешкоди на шляху об'єднання Лівії з Єгиптом, що мало б наступити вже в вересні ц. р. Таку заяву він склав після конференції з єгипетським президентом Анваром ель-Садатом.

ВИБОРИ У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ НЕ ВНЕСЛИ ніякої ясности у ситуацію, враховуючи той факт, що виборці в основному голосували за партії, з якими в них ідентифікуються групові інтереси, тобто по лінії католицькій і протестантській. 62 відс. всіх голосів одержали чотири головні протестантські групи, католицькі групи — 26 відс., а менші партії, які мають у своїх рядах і протестантів і католиків одержали всього 12 відс., тобто на 5 відс. менше як у льокальних виборах.

КИТАЙСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПРЕСА присвятила відвідинам Брежнєва в ЗСА та Франції вістку із чотирьох уступів в четвер 28 червня без ніякого коментаря. Ця вістка появилася після повідомлення про випробування китайцями водневої бомби.

СИРІЙСЬКА ВІЙСЬКОВА ДЕЛЕГАЦІЯ ПРИБУЛА до Північного В'єтнаму з пляном дістати там для себе військових дорадників, які є знайомі з тактикою партизанської війни та з вживанням совєтських ракет „земля - повітря". Делегацію очолює сирійський міністер оборони і вона виїхала до Північного В'єтнаму на запрошення міністра оборони ген. Во Нгуєн Гіяппа. В дорозі до Ганою делегація мала зустріч в Москві з совєтським міністром оборони маршалом А. Гречком.

КИТАЙСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПІНҐ - ПОНҐОВА ДРУЖИНА ЗАПРОСИЛА китайських націоналістичних пінґ - понґістів взяти участь у пінґ - понґовому турнірі у Пекіні, що почнеться 25 серпня. З Тайвану інформують, що у відповідь Куомінтанг схвалив резолюцію, якою підтримав своє становище про заборону будь-яких контактів з китайськими і совєтськими комуністами.

АМЕРИКАНЦІ ПЕРЕСТАНУТЬ БОМБЛЕННЯ КАМБОДЖІ 15 серпня без уваги на вислід переговорів про замирення, які тепер відбуваються. Таку заяву склав през. Ніксон, погодившися на компромісову розв'язку з Конґресом щодо фондів на продовжування військових операцій в Індокитаю. Військові операції ЗСА в Індокитаю після 15 серпня мусять мати згоду Конґресу.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ ОДЕРЖАЛА СТАТУС ОБСЕРВАТОРА при Об'єднаних Націях, подібно до такого ж статусу, що його від 20 років має Південна Корея. Уряд ЗСА поінформував, що члени делегації уряду Північної Кореї одержать візи на побут в ЗСА.

У КОМУНІСТИЧНІЙ ПОЛЬЩІ ПОЧАЛОСЯ МАСОВЕ ВИРОБНИЦТВО американських військових віддзнак, на які є запотребування серед населення, зокрема серед молоді. Що спричинило таке захоплення американськими віддзнаками і чи має це якесь політичне підложжя — невідомо. Урядові чинники почали боротьбу з того роду захопленням.

В АММАН, ЙОРДАН, СТАЛАСЯ ЧЕРГОВА КАТАСТРОФА совєтського реактивного літака ТУ-134. Вісім осіб загинуло, а 79 було поранено в катастрофі. За останніх вісім місяців це вже п'ята катастрофа совєтського Аерофлоту. У попередніх катастрофах згинуло разом 345 людей. Крім того за останніх 10 місяців трапилася катастрофа з двома реактивними літаками, збудованими в СССР, які користувалися болгарська та східньонімецька пасажирські лінії. В цих двох катастрофах загинуло 181 осіб.

КОНҐРЕС СХВАЛИВ ПІДВИЩЕННЯ СОЦІЯЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ для близько 30 мільйонів американських громадян старшого віку. Підвищення буде виносити 5.6 відсотка та покриватиме зріст коштів прожиття. Це підвищення має ввійти в силу 1-го червня 1974-го року, але буде віддзеркалене в чеках людей, які одержують соціяльне забезпечення, щойно на початку липня 1974-го року. Президент Ніксон в неділю, 1-го липня ц. р. підписав цей закон.

Голляндська телевізія про творчість Никифора з Криниці

Амстердам. — Творчість українського мистця Никифора Дровняка (Криницького) від довшого часу притягає увагу західних любителів малярства. Никифор з Криниці, який помер в 1968 році, належить до малярів-примітивістів. Експонувався в рамках польського мистецтва в Польщі і закордоном. Останньо голляндська телевізія передавала програму, присвячену творчості та життю цього видатного маляра-самоука. Одночасно в Амстердамі почалася виставка картин Никифора.

Вісті з „Тризуба"

Загальні збори Спортової Ланки УСО „Тризуб" відбулися 9-го червня ц. р. при значній участі членів.

По звітах і дискусії та зміні статуту вибрано нову Управу: Р. Савчак — голова, С. Новаківський — заступник голови, М. Юрчак — менаджер, І. Зелений — секретар, М. Кічура — касир, М. Кічура — господарський референт. Члени Управи: В. Коліняк, С. Строчан, П. Кулинич і С. Іськів. Контрольна Комісія: С. Сприньский, М. Субтельний і В. Завадович.

Ланкові: дорослих — Р. Беднарський, М. Кузьма і С. Кундиревич, аматорської дружини О. Скульський, тенісу — Ю. Савчак, шахів — С. Новаківський, водноп'ябальський — І. Одежинський.

Шахові змагання між „Тризубом" і Американським Легіоном з Френкфорду закінчилися вислідом 5:5. Точки для „Тризуба" здобули: Бачинський, Новаківський, Колтун, Стадниченко і Коренюк. Найкращу партію розіграв Б. Бачинський, який переміг відомого шахіста Пастора.

М. С.

Піяніст Роман Рудницький одружився з співачкою

Кембрідж, Н. Й. — Міжнародної слави піяніст - віртуоз українського роду, Роман Рудницький, професор університету в Янгставні, Огайо, 9 червня ц. р. одружився з концертовою і оперовою співачкою Сусанною Равс, абсольвенткою бостонської Музичної Консерваторії. Вінчання відбулося в родинному містечку молодої, Кембрідж, Н. Й., в місцевому католицькому костелі св. Патріка, в українсько - католицькому обряді. Церемонію одружения перевів і Святу Літургію відправив о. Михайло Ревчук з Янгставну, Огайо, а проповідь виголосив парох костела, монсеньйор Гец. Як під час церемонії вінчання, так і під час св. Літургії співав хор, який серед українських земляків молодого зорганізував, при допомозі своєї родини та дочок, відомий диригент церковних хорів в Янгставні, Огайо, Микола Штинь.

Солістка філядельфійського хору „Кобзар", Євгенія Василенко, під час пожертвування молодою квітів на вівтарі Пречистої Діви, відспівала Шуберта „Аве Марія". Американські члени родини та друзі молодої пари з великим зацікавленням слідкували за цілою церемонією в українсько - католицькому обряді, яку вони почули вперше.

Головним дружбою Романа Рудницького був його молодший брат, Дорян, з 4-річна донечка якого, Тара, вбрана в український народний одяг, виконувала обов'язки „флауер ґирль", себто кидала квіти під ноги молодої. Між дружбами був також племінник молодого, Петро Рудницький, син д-ра Івана Рудницького, професора університету в Едмонтоні.

Мати молодої, Доротея Раус, якої дівоче прізвище Еберт, є, до речі, близькою родичкою Фридриха Еберта, першого президента німецької республіки після закінчення Першої світової війни.

Після вінчання відбулося в недалекому ресторані прийняття для членів родини і друзів молодої пари й їх батьків. Зі сторони молодого, поруч його батьків, Марії Сокіл й д-ра Антона Рудницьких, та брата, Доряна з дружиною Монікою, були й його вуйко ред. Іван Кедрин Рудницький з дружиною Марією, родини Білоників і Гулів з Детройту, Соколів і Полищуків з Лейквуду, Н. Дж. та Рассів з Боготи, Н. Дж. Були також такі відомі українські професіоналісти та громадські діячі, як д-р Василь Кіналь з дружиною, інж. - архітект Юліян Ястремський з дружиною, інж. Олександер Щербаченко з дружиною, д-р Петро Гевка з дружиною, інж. Василь Вакоінко з дружиною, Ірина і Адам Райнери, інж. Роман Кузик, і ін.

Між численними телеграфічними і листовними привітами — чимало з них від відомих особистостей з міжнародного музичного світу — надійшли також Архиєрейські благословення для молодої пари від Апостольського Візитатора, Преосвященого Архиєпископа - Митрополита Івана Бучка з Риму, та від Преосвященного Кир Платона Корниляка, Єпископа для українців - католиків у Німеччині з Мюнхену.

Цього ж вечора молода пара, Сусанна і Роман Рудницькі, виїхали на одномісячну поїздку по Европі. Незабаром після повороту, від половини липня, обоє зачнуть концертові виступи в ексклюзивному літниську „Квісізана", в Мейні.

Роман Рудницький, як і його батько є членом 25-го Відділу УНСоюзу.

Комсомол та польські молодечі організації підписали „програму співпраці"

Москва. — В СССР побувала делегація Федерації соціялістичних союзів польської молоді на запрошення ЦК ВЛКСМ (комсомолу). Згідно з повідомленням совєтської преси, між ЦК ВЛКСМ та Федерацією підписано 20 червня „програму співпраці" на 1973 - 1975 роки. Програма передбачає дальший розвиток і скріплення „дружби" та співпраці між молодечими організаціями Польщі та СССР, а також взаємообмін досвідом в праці. В програмі „говориться, що ленінський комсомол і Федерація соціялістичних союзів польської молоді вестимуть узгіднену діяльність, щоб в цей спосіб скріпити комуністичний і демократичний молодіжний рух, всебічно співдіяти для успіху X всесвітнього фестиваля молоді та студентів в Берліні". Польська молодіжна Федерація об'єднує Союз соціялістичної молоді, Союз соціялістичної сільської молоді, Союз польських гарцерів, Союз соціялістичної військової молоді, Соціялістичний союз польських студентів.

Колишній дорадник Президента...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

льшиво інформувати Президента в цій справі, щоб рятувати себе перед судовим переслідуванням. У своїм виступі на телевізії Колсон заявив, що коли остаточно буде закінчений розгляд Вотерґейтської афери, то покажеться, що президент Ніксон є зовсім невинний. Ці твердження Колсона є зовсім протилежними до тверджень Діна, який в п'ятницю, 29-го червня, під час п'ятого дня свідчень перед сенатською комісією, знову заявив, що 21-го березня він сказав Президентові про всі спроби затаювання Вотерґейтської афери. Дін також продовжував твердити, що президент Ніксон знав про спроби затаювання принаймніше у вересні 1972-го року, бо під час зустрічі з Діном 15-го вересня, Президент мав похвалити Діна „за добру роботу", тобто, твердить Дін, за спроби затаювання Вотерґейтської афери.

Сенатська комісія закінчила своє переслухування Діна останньої п'ятниці й тепер покликати на наступного свідка Джона Мічелла, колишнього генерального прокурора ЗСА та керівника кампанії для перевибору Президента. Переслухування Мічелла мають розпочатися 10-го липня ц. р. У зв'язку з цими переслуханням и демократичний сенатор Гюберт Гомфрі заявив, що для добра країни, для добра постів президента та для добра самого президента Ніксона, є конечним, щоб Президент з'ясував всю справу, або перед федеральною лавою присяжних, або перед сенатською комісією, яка розглядає справу Вотерґейту. Подібні думки були висловлені трьома сенаторами, які є членами цієї комісії. Два з цих сенаторів є республіканцями. Але речник Білого Дому кілька разів вже заявляв, що президент Ніксон не буде свідчити перед сенатською комісією, тобто не дасть своєї згоди на запрошення комісії коли б вона таке запрошення йому передала. Хоч Білий Дім заявляє, що Президент Ніксон не буде свідчити перед сенатською комісією, то через одного свого речника, Мелвина Лерда, колишнього секретаря оборони, колишнього секретаря оборони, й теперішнього дорадника Президента у внутрішніх справах, заявив, що Президент скличе пресову конференцію в справі Вотерґейту, але тільки тоді, коли вважатиме це за відповідне.

ВІДБУВСЯ ПЛЕНУМ РУМУНСЬКОЇ КОМПАРТІЇ

Букарешт. — В половині червня тут відбувся пленум Центрального комітету Румунської комуністичної партії. Наради закінчилися 19 червня. Під кінець нарад, присвячених справам освіти в Румунії, побутових умов та притягненню до активної політичної і громадської праці румунських жінок, з заключним словом виступив генеральний секретар партії Н. Чауческу. На пленумі обговорено також справу проєкту нової партійної програми, над якою зараз працює спеціяльно покликана комісія.

ВЛАДИКА-ІСПОВІДНИК ВАСИЛЬ ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ ПОМЕР НА 70-ому РОЦІ ЖИТТЯ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

хом у старенький, мурований ще уніятами церковці св. Николая. З великим ентузіязмом прийняло його населення, але німецькі окупанти незабаром прогнали його звідтіля. В 1942 р., призначений ігуменом монастиря в Тернополі, ревно працював для душ місцевих вірних.

Коли з кінцем німецької війни совєтські війська знову зайняли Україну, московський уряд, щоб здійснити політику підчинення Української Католицької Церкви східнього обряду московському патріярхові, який, у противенстві українській Церкві, став послушним знаряддям совєтської безбожницької власти, почав переслідування Української Католицької Церкви.

У квітні 1945 р. совєтські власті арештували 11 єпископів, двох апостольських візитаторів і 1,789 священиків та вірних, яких вислали на Сибір.

В березні 1946 р., під натиском властей і таємної поліції, 216 осіб, українських священиків і мирян зігнано до Львова, щоб проголосити відкликання Унії з Римом і злучення Греко - Католицької Церкви з Російською Православною Церквою. Кривава ліквідація цієї Церкви і підчинення священиків і мирян російському православ'ю було сповнено з помічю Російської Православної Церкви. Всі українські єпископи, крім Емінеції Й. Сліпого, що є тепер у Римі, померли на вигнанні чи внаслідок вигнання.

В часі підготови до повної ліквідації Католицької Церкви о. Ігумена Величковського арештували в Тернополі 1945 р. і вимагали від нього перейти на православ'я. В разі відмови загрожували судом. Вагання не було, тільки одно ні — ніколи спокусникові! Вивезли його в Київ до внутрішньої тюрми КГБ, де не цілих два роки тривало страшне слідство. Після слідства обласний київський суд засудив отця Ігумена Величковського на вищу міру кари через розстріл. З таким присудом кинули його до смертної камери, де були самі злочинці, засуджені на смерть, і він один священик між ними.

Впродовж трьох місяців кожної ночі одного виводили на смерть, а пізніше одного додавали. Хто б вони не були, оті злочинці, вони просили зі сльозами в очах о. Ігумена В. Величковського, щоб навчив їх молитви, Божої науки, висповідав їх. А все це сповняли, як малі діти, щиро і з живою вірою.

Минуло три місяці смертної камери і о. Ігумена Величковського визвали і прочитали постанову Верховного Совєту з Москви про заміну кари смерти десятьма роками тюремного ув'язнення.

Ті десять років минули майже всі на Воркуті у копальнях вугілля над Льодовитим океаном. В 1955 році о. Ігумена Величковського звільнено, але Українська Католицька Церква була заборонена, зліквідована і проголошена поза законом. Тож не міг свобідно сповняти своїх духовних обов'язків. Він одержав своє єпископське назначення в 1959 р. і свячення з рук одного із найвищих достойників Церкви в 1963 році.

В 1968 р. таємна поліція знову перетрясла мешкання українських католицьких священиків. 27 січня 1969 р. ще раз перетрясла мешкання єпископа Величковського і забрала багато речей, його верхню одежу, книжки, св. образи, гроші й арештувала його самого. Партійні органи „Львівська Правда" і „Вільна Україна" передавали, що слідство закидало католицькому достойникові протидержавну діяльність, яку він виявляв у писаннях, в рукописі „Історія Чудотворної Ікони Богоматері Неустанної Помочі" та ін. Забране літургійне вино, релігійні книжки й образи, — це були також докази „протидержавної роботи" нашого достойника, і то в тих часах, коли він жив на території передвоєнної Польщі і не був ще громадянином Совєтського Союзу. Був осуджений також за слухання релігійних передач Ватиканського радіо. І за ці всі „злочини" суд, який тривав три дні у Львові засудив Величковського на три роки ув'язнення в таборі суворого режиму.

В січні минулого 1972 року Владика Величковський був звільнений і йому дозволено на виїзд насамперед до Югославії і опісля до Риму, де він перебував до червня того року й тоді переїхав до Канади, де і закінчив тернистий шлях свого життя, віддавши своє до останнього віддихання службу Богові і народові своє життя.

Річний іспит-концерт учнів Студії проф. Ігоря Білогруда

У суботу 16-го червня ц. р. в елегантній залі жіночого клюбу „Найнтін Сенчури Вумен Клаб" в Овк Парку біля Чікаго, відбувся 22-го з черги річний іспит - концерт учнів студії проф. Ігоря Білогруда.

Ті, хто відвідував ці концерти з року в рік знають, що програма кожного концерту є цілком відмінна від попередньої та складається з творів українських і світових композиторів. Велика кількість учасників концерту не дозволяє зупинитись на кожному з них окремо, проте треба зазначити, що з 36-ти студентів, які брали участь у програмі, більшість була вже добре заавансована.

Програма складалася з двох частин: у першій грали молодші учні, а в другій більше заавансовані та старші студенти. У програму було влучено також ряд творів для двох фортепіянів, як от, наприклад: відкрили концерт Ліда Джулинська та Константин Яремчук серенадою Тоселлі - Голл, а також у першій частині Уляна Боднар та Евген Яремчук виконали серенаду Гейвор-Блейк та на закінчення першої частини концерту Джинел О'Брасн та Анна Луців дуже ефектовно заграли „Павану" Форе-Штор.

По перерві у другій частині виступили Юрій Ріпецький та Остап Мельник Трія: Трач „Полькою" Штравса-Догерті, а на закінчення концерту Олександер та Юрій Куриця блискуче заграли „Еспанську Рапсодію" Шабріє. В програму концерту цього року влучено твори Беттовена, Дебюсі, Косенка, Ліста, Шопена та інших композиторів включно з твором обробки професора - композитора І. Білогруда.

По закінченні концерту студенти дістали свідоцтва, а ті що мали визначні оцінки одержали також нагороди. Відзначені за першорядну працю були: Марта Кочмарик, Ліда Джулинська, Джинел О'Брасн, Константина Яремчук та Анна Луців.

Окремо відзначено Олександра та Юрія Курицю за їхню працю над „Рапсодією" Шабріє. У всіх учнів, від найменших до заавансованих, відчувався добрий вишкіл та було наглядне докладне опрацювання творів. Відчувалося також, що щирічні виступи перед публікою додають виконавцям самопевности та уміння поводитися на сцені.

Велику і цінну працю виконує проф. І. Білогруд, який вишколює молоді таланти і доводить їх до мистецького рівня; ця праця проф. І. Білогруда причинялася до дальшого росту культурного рівня української громади та до поширення признання наших здобутків серед американської спільноти.

О. Р.

З ПРИВОДУ ВІДВІДИН В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ РУМУНСЬКОГО ЛІДЕРА ЧАУШЕСКУ, уряди Німеччини та Румунії видали декларацію про „невтручування у внутрішні справи" іншої держави при ніяких передумовах. Переговори Чаушеску з канцлером Брандтом велися передусім під кутом економічних зв'язків Румунії з Німеччиною.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1973 Р.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У ТРАВНІ 1973 РОКУ

П. Ч.	Організатор	Здобув членів	Сума забезпечення	
1	М. Хомин (32	16	$ 22,000	
2	Р. Татарський (94)	10	50,000	6 АДД
3	М. Кігічак (240)	10	21,500	2 АДД

М. Хомин

М. Кігічак

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ТРАВНІ 1973 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбано у травні	Сума забезпечення		Разом у 1973 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	3	$ 9,000		
	С. Гавриш	1	5,000	1 АДД	9
48	С. Івасечко	1	2,000		9
137	С. Колодійб	1	1,000		3
147	І. Гуцайлюк	1	10,000		20
	Разом:	7	$ 27,000	1 АДД	
	Округа БАЛТИМОР				
55	А. Цiздин	5	$ 23,000	2 АДД	9
290	М. Іванюк	1	1,000		2
320	І. Малко	7	21,500	4 АДД	16
	Разом:	13	$ 45,500	6 АДД	
	Округа БОСТОН				
238	Анна Ремик	2	$ 1,000		6
307	Д. Галонзка	4	8,000	1 АДД	8
	Разом:	6	$ 9,000	1 АДД	
	Округа ЧИКАГО				
22	Олена Олек	1	$ 2,000		7
33	Софія Оріх	1	1,000		7
106	А. Іванюк	1	5,000	1 АДД	11
114	А. Дорошенко	1	500		7
131	Л. Боднар	1	2,000		11
221	Т. Шпікула	1	3,000		19
243	В. Турчиновський	2	7,000		5
379	М. Семків	3	3,000		16
399	Р. Прихан	1	1,000		4
472	Стефанія Кочій	1	1,000		1
	Разом:	13	$ 25,500	1 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
50	Б. Дейчаківський	3	$ 7,000	1 АДД	3
71	Гльорія Перехрест	2	6,000	1 АДД	2
102	М. Бобечко	1	1,000		1
112	Марія Федак	3	7,000	1 АДД	
	Марія Капраль	1	1,000		5
115	П. Бабич	4	17,000	2 АДД	8
222	Я. Кришталович	2	6,000	1 АДД	4
233	В. Дейчаківський	7	36,000	2 АДД	15
240	В. Дідюк	4	20,000	4 АДД	
	С. Гавриш	1	5,000	1 АДД	
	М. Кігічак	10	21,500	2 АДД	33
251	Ю. Оришкевич	3	20,000	1 АДД	3
295	С. Мотрович	3	4,500		4
328	І. Пришляк	1	10,000		
	Б. Ковч	3	7,000	1 АДД	
	С. Репета	1	1,000		
	С. Гавриш	3	15,000	3 АДД	9
334	Стефанія Боганек	2	6,000		2
336	Г. Кисіль	5	12,000		
	В. Шмагло	4	4,000		
	С. Гавриш	2	10,000	2 АДД	
	В. Оріховський	2	10,000	2 АДД	17
364	В. Брездун	2	10,000	2 АДД	
	В. Владика	1	1,000		
	В. Дідюк	1	5,000	1 АДД	9
	Разом:	71	$249,000	27 АДД	
	Округа ДІТРОЙТ				
94	Р. Татарський	10	$ 50,000	6 АДД	27
174	А. Слюсарчук	3	11,000	1 АДД	13
175	Я. Вазюк	2	2,000		3
292	П. Федик	3	5,000		8
235	В. Мельник	6	7,500		10
	Разом:	24	$ 75,500	7 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	2	$ 1,500		16
287	О. Стецура	2	8,000	1 АДД	4
	Разом:	4	$ 9,500	1 АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	2	$ 4,000		6
385	Я. Карпяк	2	4,000		9
	Разом:	4	$ 8,000		
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	1	$ 1,000		7
473	Віра Баніт	1	1,000		8
492	Марія Юзик	2	8,000	1 АДД	3
	Разом:	4	$ 10,000	1 АДД	
	Округа НЮАРК				
3	М. Сухорський	1	$ 2,000		1
14	М. Отрок	2	1,500		6
76	М. Демчук	2	4,000		9
133	Анна Дубас	3	9,000		
	Я. Лесьнів	1	5,000	1 АДД	12
272	Т. Литвин	2	2,000		2
	Разом:	11	$ 23,500	1 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
59	М. Галькевич	3	$ 5,000		12
138	С. Куликевич	1	1,000		1
253	В. Фіцик	1	1,000		2
254	М. Снігурович	1	500		10
277	Т. Мельник	5	5,000		19
350	Т. Фіців	1	2,000		6
387	В. Олійник	1	5,000		11
	Разом:	13	$ 19,500		
	Округа НЮ ЙОРК				
88	Р. Чучкевич	1	$ 300		7
184	Б. Ластовецький	1	1,000		1
194	Я. Падох	1	5,000		3
200	І. Пригода	7	15,000	1 АДД	15
293	Ірена Ткачук	2	2,000		3
450	Евстахія Мілянич	2	2,000		5
457	Надія Литвиненко	2	1,500		2
	Разом:	16	$ 27,000	1 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
416	Катерина Онуфрик	3	$ 12,000	1 АДД	
	В. Дідюк	1	5,000	1 АДД	16
427	П. Дяків	2	15,000	1 АДД	27
	Разом:	6	$ 32,000	3 АДД	
	Округа ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	7	$ 8,500		12
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
209	О. Граб	1	$ 5,000	1 АДД	4
372	О. Ярема	2	7,000		6
	Разом:	3	$ 12,000	1 АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
32	М. Хомин	16	$ 22,000		
	І. Одежинський	4	4,000		36
83	С. Гавриш	1	3,000		20
105	Я. Ракочий	1	500		4
153	І. Одежинський	6	24,000	1 АДД	29
163	С. Филик	1	1,000		1
216	І. Одежинський	1	1,000		20
237	М. Крика	2	2,000		7
245	М. Мартиненко	1	3,000		7
362	Ф. Петрих	1	1,000		7
424	Л. Івашина	1	2,000		2
430	І. Кнігницький	1	1,000		6
	Разом:	36	$ 64,500	1 АДД	
	Округа ПІТСБУРГ				
53	К. Сачко	3	$ 3,000		6
56	П. Когут	2	2,000		6
120	В. Рефт	2	7,000	1 АДД	4
161	А. Джула	2	3,000		10
276	С. Іваницький	1	1,000		6
	Разом:	10	$ 16,000	1 АДД	
	Округа РОЧЕСТЕР				
285	А. Скібіцький	1	$ 1,000		1
367	В. Попович	5	3,000		10
437	М. Малинівський	1	5,000	1 АДД	7
	Разом:	7	$ 9,000	1 АДД	
	Округа ШАМОКИН				
129	Аліція Бервінчак	4	$ 4,000		4
201	Р. Тенетило	1	1,000		1
265	М. Кочубка	1	2,000		1
305	М. Гентош	2	6,000	1 АДД	9
	Разом:	8	$ 13,000	1 АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА				
38	С. Гонза	1	$ 1,000		2
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
402	Я. Бурій	1	$ 1,000		8
408	І. Курман	3	9,000		
407	А. Штула	2	2,000		18
418	В. Дідюк	4	13,000	2 АДД	6
432	В. Зорич	1	1,000		14
439	В. Зацерковний	2	3,000		2
441	Д. Заневич	1	1,000		8
464	М. Хомин	1	1,000		2
468	М. Нога	2	6,000		4
	Разом:	17	$ 37,000	2 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 1,000		3
57	М. Савків	3	4,000		7
266	В. Труфин	1	1,000		6
	Разом:	5	$ 6,000		
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
223	І. Гриншпан	1	$ 1,000		2
278	Я. Падох	1	5,000		8
	Разом:	2	$ 6,000		
	Округа ВІННІПЕГ (Канада)				
444	Л. Вовк	1	$ 3,000		5
498	А. Карлінський	1	1,000		1
	Разом:	2	$ 4,000		
	Округа ЯНГСТАВН				
230	П. Ліщак	2	$ 2,000		4
348	Марія Макар	1	1,000		1
	Разом:	3	$ 3,000		
	Округа СТ. ЛУЇС				
284	І. Василюка	1	$ 1,000		4
373	Марія Кручовська	1	1,000		3
	Разом:	2	$ 2,000		
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
28	В. Балабан	3	$ 2,500		3
313	Анна Зазворська	1	1,000		1
486	Я. Влищак	1	3,000		1
	Разом:	5	$ 6,000		

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ТРАВНІ 1973 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у травні	Разом у 1973 р.
	Область С. ГАВРИША			
1	Філядельфія, Па.	37	36	188
2	Нюарк, Н. Дж.	22	11	59
3	Балтимор, Мд.	9	13	53
4	Алентавн, Па.	12	7	50
5	Шамокин, Па.	21	8	47
6	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11	4	37
7	Перт Амбой, Н. Дж.	12	3	33
8	Пассейк, Н. Дж.	7	7	23
9	Скрентон, Па.	9	—	13
10	Вилк Бери, Па.	9	2	10
	Разом:	149	91	518
	Область С. РЕПЕТИ			
1	Чикаго, Ілл.	34	13	140
2	Клівленд, Огайо	20	71	125
3	Детройт, Мич.	20	24	94
4	Янгставн, Огайо	9	3	11
	Разом:	83	111	370
	Область В. ОРІХОВСЬКОГО			
1	Ню Йорк, Н. Й.	35	16	114
2	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	13	1	55
3	Рочестер, Н. Й.	9	7	53
4	Трой, Н. Й.	7	5	48
5	Воффало, Н. Й.	10	—	25
	Разом:	74	29	295
	Область М. СНІГУРОВИЧА			
1	Ню Гейвен, Конн.	19	13	83
2	Бостон, Масс.	5	6	29
3	Вунсакет, Р. Ай.	7	—	4
	Разом:	31	19	116
	Область В. ДІДЮКА (Східня Канада)			
1	Торонто, Онт.	25	17	107
2	Ніягара, Онт.	9	6	55
3	Монтреаль, Квіб.	9	4	34
	Разом:	43	27	196
	Захід Канади	22	2	15
	ОКРУГИ в ЗСА (без обласних організаторів)			
1	Піттсбург, Па.	19	10	42
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	4	19
3	Централька	6	—	8
4	Ст. Луїс, Мо.	7	2	7
	Разом:	39	16	74
	Необ'єднані Відділи	21	5	23

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ТРАВНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.	П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.
1	М. Хомин	32	30	15	П. Головачук	42	12
2	М. Кігічак	240	28	15	В. Шаран	407	12
3	К. Кобіто	121	27	18	І. Петрунцьо	78	11
4	Р. Колодій	191	26	18	І. Ганич	147	11
5	П. Дяків	427	25	18	М. Фединишин	155	11
6	Р. Татарський	94	24	18	Катерина Онуфрик	416	11
7	Т. Шпікула	221	18	22	А. Іванюк	106	10
8	І. Малко	320	16	22	А. Джула	161	10
8	І. Гаврилюк	360	16	22	А. Слусарчук	174	10
8	М. Семків	379	16	22	І. Чопко	271	10
11	Квітка Стецюк	25	15	22	Е. Гомотюк (†)	277	10
11	І. Пригода	200	15	22	В. Попович	367	10
11	Т. Кубарич	217	15	28	Текля Мороз	465	10
14	М. Шпитко	489	14				
15	М. Команчук	5	12				

НАЙКРАЩІ ОКРУГИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ПО КІНЕЦЬ ТРАВНЯ 1973 Р. 25 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Ч. П.	Округа (осідок)	Придбано до кінця 31. 5. чл.	Ч. П.	Округа (осідок)	Придбано до кінця 31. 5. чл.
1	Філядельфія, Па.	188	11	Балтимор, Мд.	53
2	Чикаго, Ілл.	140	12	Рочестер, Н. Й.	53
3	Клівленд, Огайо	125	13	Алентавн, Па.	50
4	Ню Йорк, Н. Й.	114	14	Трой, Н. Й.	48
5	Торонто, Онт.	107	15	Пітсбург, Па.	42
6	Детройт, Мич.	94	16	Джерзі Ситі, Н. Дж.	37
7	Ню Гейвен, Конн.	83	17	Монтреаль, Квіб.	34
8	Нюарк, Н. Дж.	59	18	Бостон, Масс.	29
9	Ніягара, Онт.	55	19	Боффало, Н. Й.	25
10	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	55			

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ТРАВНЯ 1973 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Кількість членів	П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Кількість членів
1	32	Філядельфія, Па.	36	23	432	Торонто, Онт.	14
2	240	Клівленд, Огайо	33	23	489	Ню Йорк, Н. Й.	14
3	153	Філядельфія, Па.	29	25	5	Асторія, Н. Й.	13
4	94	Гамтрамк, Мич.	27	25	174	Детройт, Мич.	13
4	121	Ром, Н. Й.	27	25	374	Бостон, Масс.	13
4	427	Ст. Кетринс, Онт.	27	28	42	Пассейк, Н. Дж.	12
7	191	Трой, Н. Й.	26	28	59	Ню Гейвен, Конн.	12
8	83	Філядельфія, Па.	20	28	133	Нюарк, Н. Дж.	12
8	147	Алентавн, Па.	20	31	78	Майнерсвил, Па.	11
8	216	Філядельфія, Па.	20	31	106	Чикаго, Ілл.	11
8	360	Боффало, Н. Й.	20	31	110	Детройт, Мич.	11
12	221	Чикаго, Ілл.	19	31	131	Чикаго, Ілл.	11
12	277	Ню Гейвен, Конн.	19	31	155	Перт Амбой, Н. Дж.	11
14	407	Торонто, Онт.	18	31	387	Вилимантик, Конн.	11
15	336	Клівленд, Огайо	17	37	161	Ембридж, Па.	10
16	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	16	37	235	Россфорд, Мич.	10
16	320	Балтимор, Мд.	16	37	254	Ню Брітан, Конн.	10
16	379	Чикаго, Ілл.	16	37	271	Елмайра, Н. Й.	10
16	416	Гамільтон, Онт.	16	37	367	Рочестер, Н. Й.	10
20	200	Озон Парк, Н. Й.	15	37	455	Ню Йорк, Н. Й.	10
20	217	Рочестер, Н. Й.	15	43	465	Лашин, Квібек	10
20	233	Лорейн, Огайо	15				

ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар

Концерт Христини Кузьмич у Денвері

Українське Історичне Товариство (УІТ) у цьому році відзначає своє перше десятиліття. Діяльність УІТ під цю пору має особливо важливе значення. Від минулого року в совєтській імперії відбулась чергова реорганізація її на сім економічних районів. Дотеперішній адміністративний поділ усього СССР на окремі, нібн то зфедеровані, республіки залишено. При тому Україна потрапила у т. зв. Другий з черги Південно - Економічний район, разом з кількома іншими національними країнами. Відтоді наші люди там, офіційно, перестали бути українцями! Вони стали, як і інші, тільки — Південно-економічно-районовими совєтськими безбатченками! Ось у тому й полягає своєчасність діяльности УІТ, що плекає українську історичну науку та дбає про збереження української історичної пам'яті, по обох сторонах т. зв. залізної заслони.

Тому УІТ, підсумовуючи свої досягнення впродовж десяти літ (1963 - 1973), вживає тепер заходів щоб у ювілейному році пожвавити діяльність надалі у різний спосіб: ширення відомостей у пресі й при кожній нагоді про УІТ, влаштовуванням конференцій з відповідними доповідями, виставками своїх публікацій, збільшенням членства, кількости передплатників „Українського Історика", продажом своїх видань, заснуванням спеціяльного Видавничого Фонду, посиленням закликів до громадянства за пожертвами на поточну, видавничу й спеціяльну діяльність УІТ.

У системі цих заходів Денвер, Колорадо, займає одне з перших місць. 24-го березня ц. р. відбулось ювілейне наукове засідання УІТ, разом з Денверською Групою УВАН, влаштовано виставку видань УІТ, придбано кілька нових членів і передплатників „Українського Історика", заохочено меценатів української культури і науки до жертвенности у користь УІТ. Ці пожертви вже напливають, інші пообіцяні. Ця акція охопила старше і молодше покоління.

У тому числі й Христина Кузьмич, донька відомих в Денвері й поза ним, добродіїв Лідії та Ростислава Кузьмичів, талановита студентка музики, однієї з найкращих в Америці, музичних шкіл при стейтовому університеті Індіяни, в Блумінгтоні, довідавшись про того роду акцію запропонувала влаштувати свій концерт клясичної музики, дохід з якого пішов би в користь УІТ. Зайнятись цим попросила своїх батьків та приятелів. Звичайно, що УІТ, довідавшись про цей шляхетний і корисний для нього задум, патронувало йому.

У п'ятницю 15-го червня ц. р. о 7.45 год. вечора, відбувся, в одній з кращих авдиторій Денверу, фортепіяновий реситаль Христини Кузьмич. Його попередило „Вступне слово" інж. Л. Виковського. Присутнім заздалегідь роздано програмки концерту. Склалися на нього твори визначних композиторів світової слави: Бетговена, Шумана, Ліста, Равела, Шамма та Рахманінова.

Добірна українська й американська публіка, в числі понад 60 осіб, з великою увагою і захопленням сприйняла майстерно виконаний музичний виступ Христини Кузьмич. Піяністка мусіла свій репертуар експромтом поширити ще й кількома додатковими точками.

Увесь чистий прибуток з фортепіянового реситалю Христини Кузьмич, згідно її бажанню, після потручення організаційних видатків, переказано на „Видавничий Фонд УІТ" на адресу: Ukranian Historical Association. P.O. Box 312. Kent, Ohio, 44240, U.S.A.

Л. Б.

СПИСОК

учасників 6-го вишкільного курсу секретарів й організаторіє, що відбувся на Союзівці в часі вд 17 до 22 червня 1973 року.

Ч.П.	Ім'я й прізвище	Відділ	Місцевість
1	Марія Андерсон	34	Річмонд, Вірджінія
2	Віра Баніт	473	Монтреаль, Канада
3	Дженет Бардел	241	Вунсакет, Р. Айл.
4	Михайло Бобер	115	Клівленд, Огайо
5	Петро Бабич	235	Детройт, Мич.
6	Павло Бервінчак	129	Майнерсвіл, Па.
7	Олександер Бережницький	127	Боффало, Н. Й.
8	Марія Мельник-Вінцінскас	254	Ню Брітен, Конн.
9	Стефанія Гошовська	36	Рочестер, Н. Й.
10	Марія Гаравус	127	Боффало, Н. Й.
11	Петро Гаравус	127	Боффало, Н. Й.
12	Марія Гнатик	304	Боффало, Н. Й.
13	Іван Гавриляк	360	Боффало, Н. Й.
14	Стефан Глоговський	346	Клівленд, Огайо
15	Іван Гуцайлюк	147	Аллентавн, Па.
16	Микола Драпала	96	Піттсбург, Па.
17	Мирослав Демчук	76	Нюарк, Н. Дж.
18	Петро Залуга	183	Детройт, Мич.
19	Стефан Івасечко	48	Редінг, Па.
20	Ілля Курман	408	Торонто, Онт., Канада
21	Марія Ковальчук	36	Рочестер, Н. Й.
22	Чарлс Кобіто	121	Ютика, Н. Й.
23	Людмила Кичун	50	Клівленд, Огайо
24	Софія Лонишин	372	Плейнфілд, Н. Дж.
25	Еміліян Ластівка	461	Ніягара, Канада
26	Петро Лещишин	316	Рочестер, Н. Й.
27	Василь Лещук	303	Детройт, Мич.
28	Стефанія Лісович	395	Чикаго, Ілл.
29	Іван Мельник	418	Торонто, Канада
30	Текля Мороз	465	Монтреаль, Канада
31	Дарія Манило	474	Монтреаль, Канада
32	Тиміш Мельник	277	Гартфорд, Конн.
33	Евстахій Мотрович	295	Акрон, Огайо
34	Стефан Муха	147	Аллентавн, Па.
35	Михайло Ополько	478	Торонто, Канада
36	Катруся Онуфрик	416	Ніягара, Канада
37	Василь Олійник	387	Віллимантик, Конн.
38	Софія Оріх	33	Чикаго, Ілл.
39	Ольга Осередчук	37	Елізабет, Н. Дж.
40	Михайло Отрок	14	Нюарк, Н. Дж.
41	Дарія Оріховська	357	Ню Брансвик, Н. Дж.
42	Стефан Островський	270	Джерзі Ситі, Н. Дж.
43	Андрій Пітула	407	Торонто, Канада
44	Дмитро Пиш	458	Ніягара, Канада
45	Іван Пригода	200	Ню Йорк, Н. Й.
46	Василь Палідвор	204	Ню Йорк, Н. Й.
47	Гльорія Пашен	125	Чикаго, Ілл.
48	Левка Паньків	125	Чикаго, Ілл.
49	Іван Петрунцьо	78	Майнерсвіл, Па.
50	Антін Романюк	411	Торонто, Канада
51	Михайло Савків	57	Трой, Н. Й.
52	Ярослав Сенишин	192	Ютика, Н. Й.
53	Атанас Слюсарчук	174	Детройт, Мич.
54	Марія Сцібело	452	Чикаго, Ілл.
55	Василь Сачко	53	Піттсбург, Па.
56	Микола Сивий	481	Карнегі, Па.
57	Ольга Скарацька	34	Річмонд, Вірджінія
58	Ірина Ткачук	293	Ню Йорк, Н. Й.
59	Роман Татарський	94	Детройт, Мич.
60	Микола Турко	63	Форт Ситі, П.
61	Ігор Таран	34	Річмонд, Вірджінія
62	Мирон Фенчин	130	Ню Йорк, Н. Й.
63	Василь Цюпа (мол.)	325	Ню Йорк, Н. Й.
64	Йосиф Чабан	245	Фраквілл, Па.
65	Христина Шашкевич	8	Ню Йорк, Н. Й.
66	Павло Шевчук	13	Трой, Н. Й.
67	Мартин Шишка	44	Нортгемптон, Па.
68	Ксеня Шишка	44	Нортгемптон, Па.
69	Михайло Шумило	110	Детройт, Мич.
70	Олександра Яворська	344	Бавнд Брук, Н. Дж.
71	Юрій Юрків	130	Ню Йорк, Н. Й.

Сумівське Свячене на Свято Матері

20-го травня ц. р. Осередок СУМА ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді і його Відділ Ю. СУМА „Корсунь" при співучасті Материнського Кружка, який очолює п-ні Зварич і членів управи Осередку, влаштовано дві імпрези в одному дні і майже в тім самім часі.

Свячене відбулось як традиційне свято релігійного виховання для сумівської молоді, те Свято згаданий Осередок рік-річно влаштовує для всіх юних подруг і друзів, щоб у них закріпити любов до своїх традицій.

Свячене відкрив голова Осередку СУМА Теофіль Цішкевич, вітаючи сумівську молодь і всіх на залі Дому СУМА, попросив до почесного стола представників із Визвольного Фронту і Виховників Ю. СУМА, а також звернувся до о. Павлишина, щоб він поблагословив страви. При співі „Христос Воскрес" о. Павлишин свяченою водою поблагословив страви і виголосив слово до молоді, взиваючи, щоб і надалі сумівська молодь виховувалась на українських звичаях, бо лише в любові до свого ми зможемо багато осягнути. Він теж пригадав присутнім, що зближається радісний день, коли до Клівленду загостить Їх Блаженство голова УКЦ Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, при тій нагоді звернувшись до присутніх, щоб по змозі склали добровільні датки на фонд „Церква в потребі". Збірку перевели: заступниця голови згаданого Осередку Оксана Рошецька і організаційний референт М. Лішнянський; зібрано 147.00 дол.

Програмою керував культурно - освітній референт П. Венгрин. Сумівка Ірина Кодиняк виголосила реферат - слово. Оксана Оліяр деклямувала „На Великодній Спомин", а Ірена Мудрак — „І ти Воскреснеш" Т. Сидоренка; деклямації підготовив В. Мудрик.

Молодше юнацтво під керівництвом П. Венгрина виступало з танками: „А вже весна вскресла", „Скакали терном кози", „Перепілка", „Чому, Галю, не танцюєш", „Ми кривому танцю йдем", „А вже весна, а вже красна" і „Гаївка" В. Авраменка.

Т. Цішкевич подякував виконавцям за участь в першій частині і перейшов до другої частини Свята — Дня Матері. Він представив найстаршу віком матір — п-і Марту Слівинську, яка має 75 років, а сумівка Оленка Савчак, вручила їй букет рож. Відтак сумівські діти давали своїм матерям квіти, а опісля давано квіти всім матерям, які були на залі.

Мгр Наталя Голембйовська, голова 3-го Відділу ОЖ ОЧСУ в Клівленді виголосила доповідь. Деклямацію-монтаж, яку також підготовив В. Мудрик, виконували молодші юначки і юнаки: Данко, Зварич, Рошецький і Василик.

З кінцевою точкою виступив, прочитавши гумореску для матерей, яку сам написав, сеньйор - сумівець П. Присяжний.

Володимир Кметь

Повідомлення Координаційної Ради Суспільної Служби

Філядельфія. — 9-го червня ц. р., відбулося тут ширше засідання КРСС з участю поважного числа представників організацій, на якому винесено дуже важливі рішення в справі усучаснення суспільної опіки.

У програму засідання були:

— Обговорення підготови участи КРСС у Світовому Конгресі Вільних Українців;

— Справа звітування організацій - членів КРСС, які зобов'язані звітувати до КРСС двічі в році (червень і січень);

— Головним рішенням цього засідання було схвалення постанови про практичне переведення в життя в українських громадах Об'єднання Суспільної Служби, і то вже починаючи восени ц. року;

— Підкреслено, що в цій великій роботі є конечна співпраця всіх організацій з церковними включно, як теж активна участь усіх громадян. Тому треба загал підготовити відповідними статтями в пресі про ці важливі справи організованої Суспільної Опіки, на яку вже давно жде українська громада. Дискутанти підкреслювали, що зайняті допомогою потребуючим поза ЗСА, ми забули про наші власні потреби тут на місці в ділянці Суспільної Опіки — а вони дуже великі, особливо моральна підтримка потребуючим.

Ці справи повинна і мусить розв'язати Об'єднання Суспільної Служби, але це діло й всіх організацій і поодиноких громадян і тільки при повнім взаємозумінні і співпраці, спільними силами всіх цю справу можна наладнати.

Засідання пройшло ділово і з повною вірою в успішне зреалізування запланованого Об'єднаною Суспільною Службою вже в короткому часі під умовою, що кожний мусить бути активним будівничим великого діла.

За Прес. Реф. КРСС — Т. С.

ПІДСУМКИ ПЕРВОІЄРАРШОЇ ВІЗИТАЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

треба сприяти. Патріярхальний рух на всіх його площинах мусить стати могутньою течією, а не розрізненими потічками.

Як нам треба спільної дії Владик через Архиєпископські Синоди і Постійний Синод, так очікуємо рішучішого голосу й активнішого включення в розбудову помісности збоку священства, ось хоч би поширенням дії станового Товариства св. Андрея та запланованими виданнями. В однаковій мірі нам треба єдности мирянського руху на завершення його світової організації, вислів чому дали нарада мирян у Мельборні та недавно відбута конференція в Торонті. Скоріше чи пізніше, але мусимо довести до створення Світового Об'єднання Мирянських Організацій, щоб скоординовано і посилено змагатися далі за насущні потреби нашої Церкви.

Історична хвиля диктує нашій ієрархії під проводом Блаженнішого Первоієрарха ставити дальші брили у будівлю нашої помісности і патріярхального устрою. Фундаменти вже покладено, але на них треба далі будувати. Сесії Постійного Синоду та здійснювання постанов Архиєпископських Синодів, евентуальне скликання Шостого Синоду для остаточного промульгування конституції нашої Церкви мусять стати на чолі черговости завдань. Хто сказав „а", мусить послідовно вимовити „б" і т. д.

За нами всіма — священством і мирянами — по парафіях, екзархатах і спархіях залишається почесний обов'язок розбудовувати помісність „на низах". Кожна парафія, церковне товариство і братство можуть стати „мініятюрною помісністю", з мозаїки їх складатиметься вся наша Помісна Церква, якщо ми цього самі захочемо, якщо переймемося новим духом служіння рідній Церкві та народові і, закасавши руками, візьмемося до праці над розбудовою й відновою всього нашого церковного життя.

Не повинна припинитися і акція на вищому щаблі, так званому зовнішньому відтинку, де солідною документацією, науковими аргументами та дипломатичними заходами належить доводити і переконувати у Ватикані, що наші позиції правильні і обґрунтовані. Водночас до такого ставлення треба приєднувати прихильників серед впливових осіб, установ та взагалі поважну міжнародну опінію.

А передусім і як передумова до того, що сказано вище, треба нам самим бути сильними, розбудувати власні позиції, виявити моральну силу і монолітність, викресати у власних рядах багато ідеалізму й ідейности до цих справ.

На довшу мету ці вартості напевно переважають навіть позірно сильніші позиції різних естаблішментів, морально й ідейно хиткі, бо не побудовані на правді.

УРЯД ЗСА ВИРІШИВ ПРОДОВЖУВАТИ ПРИЯЗНІ взаємини з грецьким військовим режимом, який скасував монархію та проголосив республіку. Як відомо, в ЗСА збоку Конгресу був сильний натиск, щоб Уряд зайняв вичікуючу позицію до теперішнього режиму.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подається до відома всім Мешканцям Українського Села в Глен Спей і околиць, що Єпископський Ординаріят в Стемфорді

ІМЕНУВАВ

о. РОМАНА БІЛЕЦЬКОГО

ПАРОХОМ ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

У цьому літньому сезоні — ЧИТАНІ СЛУЖБИ БОЖІ будe відправляти що дня о год. 9-ій рано о. сов. СТ. КЛЕПАРЧУК, а що неділі і свята — СПІВАНІ — о год. 11-ій рано — о. парох РОМАН БІЛЕЦЬКИЙ.

Церковний Комітет

Проф. д-р Євген Храпливий

Дня 22 червня ц. р. була 75-та річниця з дня народження сл. п. проф. д-ра Є. Храпливого, визначного організатора українських хліборобів в західніх областях України (Галичина), довголітнього начального директора Крайового Господарського Т-ва „Сільський Господар" у Львові, а в час війни голови того ж Т-ва та директора Львівського Хліборобської Палати, проф. Львівської Політехніки, дійсного члена НТШ з 1935 р., проф. УТГІ і УВУ на еміграції, приятеля української молоді, громадського діяча великого діяпазону та науковця.

Помер д-р Храпливий 6-го дня травня 1949 р. в Ерлянґені, Німеччина, на 51-му році життя, саме напередодні виїзду в Америку, де задумував продовжувати свою громадську і наукову працю.

Про цю велику втрату для нашої спільноти писав в 1949 році сл. п. проф. З. Кузеля, голова НТШ так:

„Наше громадянство понесло через смерть проф. д-ра Є. Храпливого дійсно болючу втрату, яку тяжко буде заступити, бо Покійний обхоплював своєю працею різнородні ділянки нашого економічного, культурно - освітнього і наукового життя і не на одному полі був керівною особою. Його велике фахове знання, добуте на заграничних студіях і доповнене студійними подорожами по чужих країнах, його організаційний хист із незвичайним умінням єднати людей до праці і пристосовуватись до всіх, навіть найбільш некорисних, обставин, його обов'язковість і працьовитість дали на протязі його ще недовгого віку такі великі наслідки і досягнення, що запевняють йому на довгі роки визначне місце провідного працівника особливо на економічному полі та в усіх ділянках сільського господарства. З його ім'ям зв'язане економічне і господарське піднесення західньо - українського села, а передусім заслуженого Крайового Господарського Т-ва „Сільський Господар" у Львові та розбудова фахового хліборобського шкільництва".

Відзначався д-р Храпливий симпатичною зовнішністю, особистою культурою та непересічною інтеліґенцією. А при цьому був добрим промовцем і вмів речево та стисло реферувати навіть трудні справи. Тому нічого дивного, що його часто запрошувано на головного промовця у З'їздах чи конгресах і то не тільки в краю.

А вже з молоддю вмів Покійний скоро знайти контакт і не важливо чи була це молодь селянська, робітнича чи студентська. Він любив молодь і мав серед неї великий авторитет. Сам був примірним пластуном ще з молодих літ і в „Пласті" займав поважні і відповідальні становища. Багато уваги, знання організаційного хисту приділяв Покійний хліборобській молоді. Був ідейним творцем Хліборобського Вишколу Молоді (ХВМ), якого головним завданням було виховувати цю молодь на національно свідомих громадян зразкових хліборобів. А коли вчас економічної кризи забракло фондів на працю ХВМ то д-р Храпливий не завагався продати кам'яницю Т-ва „С. Г.", щоб тільки могти продовжувати працю над освітою хліборобської молоді. З того то часу походить і відоме твердження Покійного, яке навіть стало крилатою фразою:

„Кам'яниця мертва і мовчить! А ми покликані до того, щоб засівати доріднє зерно в душах наших хліборобів живим і друкованим словом, яке в майбутньому зійде і дасть нашій обездоленій Батьківщині прекрасні врожаї". І скоро переконались всі, що Покійний не помилявся, коли мертву кам'яницю заміняв на живе слово, на науку і виховання молоді.

Його книжка „Як працювати у Хліборобському Вишколі Молоді", діждалась 3-ох видань і стала предметом заздрощів в польських хліборобських колах.

Д-р Храпливий займав визначні становища в нашім господарськім житті. Сам редагував або був головним співробітником цілого ряду фахових кооперативних і хліборобських журналів та довший час видавав своїм власним коштом науковий журнал „Український Агрономічний Вісник", який був дуже прихильно прийнятий фаховою заграничною критикою.

З-під його пера вийшло більш 30 книжок для фахівців та ряд популярних брошур для хліборобів, писані приступно, а рівночасно з глибоким знанням предмету; вони мали помітний вплив на наше селянство внаслідок незвичайного популяризаторського хисту Покійного. А крім того десятки статтей на різні теми, які друкувались у всіх наших денниках чи тижневиках.

Д-р Храпливий був співробітником Української Загальної Енциклопедії та Енциклопедії Українознавства, а крім того почав видавати Сільсько-Господарську Енциклопедію, першу фахову енциклопедію українською мовою.

Великі заслуги мав Покійний в організації українських інженерів, техніків та агрономів та як співробітник всіх наших центральних економічних і культурно-освітніх установ.

В час німецької окупації бере участь у створенні відомої Комісії Допомоги Українському Студентству (КОДУС) в 1941 р. у Львові і був одним з трьох, що відновили цю установу після війни в Баварії і до самої смерти займав місце першого заступника голови і опікуна студентської молоді в Ерлянґені. Життьовою мрією д-ра Храпливого було працювати виключно науково. Але, запізнавшись з потребами нашого села — зрозумів, що економічне, господарське і культурне піднесення нашого села є передумовою визволення нашого хлібороба з пониження і біди. І тоді рішає молодий інженер все своє знання, організаційний хист і молодечий запал віддати українському селові. Пішов слідами д-ра Олесницького, якого д-р Храпливий високо цінив і поважав. Тому не дивно, що пок. дир. „Маслосоюзу" А. Мудрик називає д-ра Храпливого „модерним Олесницьким".

„Працювати любив Покійний, — пише доц. д-р Русов, — і як це завжди відчувалося, працював з приємністю і радістю".

Кожна ділянка громадсько-агрономічної праці в більшій чи меншій мірі була оповита духом його таланту, досвіду і знання. В особі д-ра Храпливого втратив наш нарід небуденного громадянина, науковця і патріота чину, а наш хліборобський світ свого приятеля і провідника.

П. Зелений

Гурток співробітників та приятелів Покійного підготовляють монографію, з метою — всесторонньо висвітлити умовини і саму працю д-ра Храпливого у всіх ділянках нашого національного і економічно-господарського життя. Монографія повинна появитися в 1974 році себто в 25-ту річницю смерти д-ра Храпливого. Просимо приятелів і співробітників Покійного, які мають цікаві матеріяли (спогади із спільної праці, листування, цікаві фота) присилати їх не пізніше як до кінця жовтня 1973 р. на таку адресу: Mr. P. Zelenyj, Miersedijk 114 B-2391 - Poppel, Belgie.

На бажання прислані матеріяли, після використання, будуть повернені власникам з подякою.

Закінчення шкільного року в „Нашій Українській Школі"

У суботу 16-го червня ц. р. відбулося закінчення шкільного року в „Нашій Українській Школі" в Філядельфії, Па.

У церкві Царя Христа о 1-ій год. по полудні зібралися: шкільна молодь, батьки, учительський збір і директор школи проф. д-р Олександер Лужницький. Отець парох Василь Головінський, відправив урочистий молебень до серця Христового — в намірені школи, після чого виголосив проповідь, звертаючи увагу на те, що настали важкі часи, коли скрізь втискається безбожництво, а Москва намагається знищити український народ, тому ми повинні в молитвах звертатися за допомогою до Бога і навчати наших дітей рідної мови. А, на жаль, як стверджують самі діти, в багатьох українських домах батьки говорять - калічать до своїх дітей ламаною англійською мовою. Наприкінці своєї проповіді о. парох побажав дітям щасливих вакацій і повороту до школи — в наступному шкільному році — а на інтенцію „НУШ" відспівано многоліття.

Тому, що в минулому році молебень для „НУШ" правив бл. п. Єпископ Іван Стах — о. В. Головінський провів молитву за спокій душі нашого незабутнього Владики Івана.

О 2-ій год. по полудні в залі „Тризуба" почалася святкова програма.

Програму відкрив молитвою І. Попель, відтак шкільні діти склали подяку директорові школи проф. д-рові О. Лужницькому, учительству, батькам — за віддану працю в її навчанні й вихованні.

Деклямували: Ярцьо Кульчицький, Михасьо Бохна, Любов Паласюк і Галина Небесна, а дитячий хор школи під керівництвом проф. Володимира Мельника проспівав ряд бадьорих патріотичних пісень. Директор школи, проф. д-р Олександер Лужницький говорив про великі й далекойдучі завдання „НУШ" — у навчанні й вихованні української молоді, підкреслюючи конечність читання молоддю українських книжок — і священний обов'язок співпраці дому зі школою. Опісля промовляв голова Батьківського комітету, Степан Вишинський. Він привітав голову Відділу УККА д-ра Івана Скальчука і зазначив, що найбільшим доказом успішности праці в „НУШ" — це факт проникнення української ідеології в уми дітей „НУШ", ентузіязм декляматорів (-ок) і дитячого хору. С. Вишинський подякував директорові д-рові О. Лужницькому, учителям, а зокрема імпрезовому референтові проф. Володимирові Мельникові, за ревну працю в школі. На прикінці свого слова С. Вишинський пригадав, що в цьому році немає вже поміж нами трагічно і передчасно померлого, нашого улюбленого Єпископа, що його слова, що їх Покійний виголосив до молоді „НУШ" в минулому році вони ніколи не забудуть.

Проф. Христина Кульчицька повідомила, що появилася шкільна газетка „Наша Українська Школа", написана дітьми „НУШ" звертаючись до батьків, щоб вони закупили цю газетку.

Наступила роздача нагород. Д-р Іван Скальчук, голова Відділу УККА від УН-Союзу вручив найвизначнішій учениці в школі — Любі Паласюк — грошову нагороду в сумі 25.00 дол. Директор школи д-р О. Лужницький з допомогою заступниці директора — проф. Марії Прокопчук, роздали дітям нагороди, високоякісні статуетки муз, символу науки і знання — за визначні успіхи в науці. Нагороди одержали: Богдан Бачара, О. Білинська, Михайло Бохна, Галя Дубіль, Володимир Івашків, Орест Колибабюк і Оля Ольховецька. Директор і заступниця школи роздали свідоцтва дітям з передшкілля і молоді цілої школи.

Відспіванням „Не пора" закінчено це, багате в програму, виховне свято.

Програму свята приготував, оформив і провів імпрезовий референт школи проф. Володимир Мельник. Музичний супровід — гра на фортепіяні — була в руках проф. Ірини Юрчак. О 9-ій год. вечора відбулася в залі „Тризуба" шкільна забава.

Початок наступного шкільного року 8-го вересня ні. 1973 р. О год. 1-ій по полудні молебень в церкві Царя Христа.

проф. Іван Попель
учитель „НУШ"

Світлій пам'яті Меланії Нижанківської

Як повідомила „Свобода" в ч. 115 21-го червня ц. р. в місті Бльожі у Бельгії померла св. п. Меланія Нижанківська, яку похоронено 4-го червня б. р. Покійна була донькою судді і посла до австрійського парляменту з Буковини, Ілля Семаки. В часі Першої світової війни і деякий час опісля жила з батьками у Відні, де одружилася з Нестором Нижанківським, відомим піяністом і композитором. У 1928 р. вони переселилися до Львова, де Нестор учив у Музичному Інституті ім. М. Лисенка та брав живу участь у розбудові українського музичного життя.

Меланія і Нестор Нижанківські під час першого „визволення" у січні 1940 р. виїхали зі сином Олегом до Німеччини, але в дорозі Нестор Нижанківський захворів, перебував деякий час у лічниці в місті Лодзі і там помер 10 квітня 1940 року. Вдова, Меланія, залишилася в Німеччині, а згодом переїхала в Бельгію і жила в домі для старших віком у місті Бльожі, де була головою об'єднання наших залишенців, та клопоталася про матеріяльну поміч для них.

Покійна Меланія Нижанківська, маючи письменницький хист, писала спогади з часів свого дитинства на Буковині, а пізніше з побуту у Львові; вони були пов'язані з музичною працею її чоловіка. Ці спогади, а також короткі нариси друковано в українській пресі.

Син Олег, співак - баритон, живе в Женеві, Швайцарія, та виступає в оперних театрах, на концертах і радіо.

О. З.

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

В пам'ять своїх Батьків

зложив суму 10.00 дол.
на Ювілейний Фонд НТШ

Чікаґо, Ілл. Іван ГАЛУЩЕНКО

У світлу пам'ять недавно померлої

бл. п. Ірини Дереш

складаємо 20.00 долярів
на Наукове Товариство ім. Шевченка

ТЕМНИЦЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Іванни Скоплякової

б. директорки хлоп'ячої школи ім. Т. Шевченка
у Львові
складаю 15.00 долярів
на Фонд НТШ в Сарсель, Франція.

Є. ВИНАРЕВА

Пам'яті Григорія Миколайовича Яценка

5-го червня 1973 р. помер в Ню Йорку на 78-му році життя довголітній трудівник на освітній ниві, глибокий знавець української мови і літератури, Григорій Миколайович Яценко.

Народився Григорій Миколайович на Лівобережжі, в Харкові 25 вересня 1895 р. в родині, де постійно плекали українську мову і додержувались українських народних традицій. Ще бувши студентом, його батько з гуртом товаришів видавав українською мовою студентський журнал, за що був арештований і ув'язнений. Вийшовши із в'язниці з підірваним здоров'ям закінчив він Харківський Технологічний Інститут і незабаром після того помер.

Дволітнім хлопцем залишився Григорій Миколайович без батька. З великими труднощами вдалося йому закінчити харківську державну гімназію, а після того Історико-Філологічний факультету Харківського університету.

Першу світову війну провів Григорій Миколайович на фронті, а після большевицького перевороту, як колишній старшина, мусів переховуватись по селах, працюючи як сільський учитель. Був арештований, сидів у тюрмі, а, вийшовши на „волю", повернувся до Харкова, де викладав українську мову і літературу в Автодорожньому, Педагогічному та Будівельному інститутах.

По якомусь часі знову був арештований, перейшов відомий енкаведівський „конвеєр" і, випущений з тюрми, довший час не міг працювати. Згодом дістав дозвіл викладати, але тільки в середній школі. Щойно перед початком Другої світової війни вернувся до педагогічної праці у високій школі.

Григорій Миколайович безмірно любив українську мову та літературу і цю любов умів защеплювати своїм численним учням.

Під час німецької окупації, в жахливих умовинах голоду і холоду з молодечим ентузіязмом взявся він за організацію українського шкільництва, хоч як недоброзичливо ставились німецькі окупанти до цієї справи. Праця його не пішла на марне, і вдячна пам'ять про нього напевно надовго залишиться у його колеґ і учнів.

Опинившись на еміграції в Німеччині Григорій Миколайович учителював у таборових гімназіях в Авгсбурзі і Шляйсгаймі, впоюючи в молодь любов до рідної мови і літератури.

Переїхавши до Америки, до Ню Йорку, поволі втрачаючи зір і підупадаючи на здоров'ї, він не кидав праці, бувши членом УВАН, консультантом Українського Термінологічного Центру в ЗСА, де працював над укладанням загального словника технічної термінології, і членом Мисливського Т-ва „Тур". Мало-хто знає, що Григорій Миколайович, мавши літературний талант, вільні години присвячував писанню мисливських оповідань і споминів.

Зі смертю Григорія Миколайовича Яценка ще більше порідшали і так не густі ряди українських мовознавців, стало менше ще на одного ентузіяста, що чи не все своє свідоме життя присвятив рідній мові і літературі.

Управа
Українського Термінологічного Центру в Америці

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ в БОФФАЛО, Н.Й.

В глибокому смутку повідомляємо Членів нашого Товариства, Друзів і Знайомих та все Українське Громадянство, що в суботу, 30-го червня 1973 р. відійшов від нас у Вічність активний член Українського Лікарського Товариства Північної Америки, лікар і громадський діяч

д-р НЕСТОР ПРОЦИК

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВПШ. Родині Покійного висловлює наші найглибші співчуття.

УЛТПА - ВІДДІЛ В БОФФАЛО, Н.Й.

З болючим жалем повідомляємо
Приятелів і Знайомих,
що 14-го червня 1973 р. упокоїлася в Бозі,
у Ст. Пол, Мінн., на 68-му році життя,
наша Найдорожча СЕСТРА і ТІТКА

МІЛЕНА ҐРІНВАЛЬДТ

ПОХОРОН відбувся 18-го червня 1973 р. з церкви св. Стефана в Ст. Пол, Мінн. Похоронено на кладовищі Форест Лон Меморіял Парк, Ст. Пол, Мінн.

Покійна залишила в глибокому смутку:

сестру ЛІДІЮ КУСЕНКО з чоловіком
сестру МАРІЮ МІРЗА з чоловіком
племінницю ІРЕНУ ДЕНИСЮК з чоловіком і дітьми
племінника СВЯТОСЛАВА МІРЗУ з дітьми
племінницю ОКСАНУ ГЕМСВОРТ з чоловіком

З глибоким і безмежним болем повідомляємо Рідних і Приятелів,
що дня 7-го червня 1973 р. помер несподівано в Калуші, Західня Україна,
на 62-му році многострадального життя,
наш Найдорожчий і Невіджалуваний
МУЖ, БРАТ, КУЗЕН, СТРИЙ, ВУЙКО і ШВАҐЕР

бл. п.

МҐР. ОСИП КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ

колишній адвокатський апликант в Станиславові.

Тяжким горем прибиті:

ІВАНКА — дружина, в Україні
АННА НИКИФОРЯК з родиною — сестра
СТЕФАНІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА — сестра
ЛЕОНТІЙ КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ з родиною — брат в Америці
та ближча і дальша Родина в Україні, Европі, Америці і Канаді

Виступ Івана Гоша в опері „Катерина"

(З нагоди 25-річчя його праці на українській сцені)

Так вже у нас — на превеликий жаль — на еміграції водиться, що майже всі ювілеї заслужених мистців проходять непомітно й тихо. Відноситься враження, наче-б-то нашій спільноті у Вільному Світі непотрібно було мистецтва, літератури, театру, і цих усіх „одержимих", що ці галузі культури двигають на своїх плечах. Якщо б у нас наука стояла навіть на дуже високому рівні, то й вона сама не була б усилі цих браків зрівноважити чи пак надолужити. Чи можна бути культурним народом без культури? Чи не сумна карта історії нашого Великого Ісходу саме отого періоду, в якому не було театру?

Та перейдім до ювілейного виступу Івана Гоша. Син Дніпропетровської землі, з допломом завершених музичних студій на рідних землях, продовжуваних в Австрії у славних професорів вокалу як також у ЗСА — виступає тільки час до часу і то більшістю в чужих музичних театрах, іноді на наших сценах та концертових естрадах.

8-го квітня ц. р. відбулась опери „Катерина" (за Т. Шевченком) М. Аркаса в залі Менор Джунійор коледж у Факс-Чейсі у Філядельфії. Не будемо зупинятись над тим чому готові партії солістів, головних дійових осіб опери, поставлених під поглядом вокальним і акторським, фірмувало тільки співоче Т-во „Кобзар", а не на спілку з Нюйоркським Оперним Театром під дир. Л. Рейнаровича, коли хор мав тут так — сказати б — лиш другорядну функцію. Навіть декорації і костюми були з магазину Українського Оперного Театру в Ню Йорку. Та це справа самої організації і самого бизнесу".

Цю саму „Катерину" ми мали змогу бачити тричі майже в цій самій обсаді під фірмою Оперного Театру в Ню Йорку з цією тільки різницею, що був інший хор до речі добрий як також оркестра непогана. Як некомпетентний у музичних справах, залишаю оцінку „Катерини" фахівцям, в моїй нотатці буде дещо про „Катерину" в аспекті театрального видовища. Згідно з заголовком цієї ширшої нотатки більше рядків присвячу ювілятові, натомість про інші персонажі тільки приторком. Оперою диригував маестро Антін Рудницький. Українська струнна Оркестра (УСО) мала потрібне звучання для створення звукового оформлення опери. Це звучання оркестри можна завдячувати як її музично му керівництву, так і самому членству, яке до своїх обов'язків ставиться солідно і серйозно. Склад УСО добірний з концертмайстром відомою Оксаною Сімович, при фортепіяні Роксоляна Гарасимович. Серед скрипалів пізнав я добрих знайомих і друзів — д-ра Романа Максимовича, д-ра Ярослава Заліпського, п-тво Жилавих і дуже доброго челіста Зенона Цісика, з яким неодну милю ми перемандрували з пересувним театром перед вибухом Другої світової війни.

Загальне враження від вистави позитивне. Очевидно, хто дошукувався б якихось незначних недотягнень, напевно їх знайшов би чимало. Сценічне оформлення (М. Яблонський) першої дії не відповідало театральним вимогам. Друга і третя дія декораційно непогані. Найбільше одначе недотягнень було у самій поставі опери (реж. О. Гашер) напр. гуртова сцена в першій дії випала по-аматорськи з уваги на виключно фронтальне розташування. У другій дії гурт не тільки, що не реагував на любовну сцену Катерина - Іван. Сцени батьки — Андрій пересантименталізовані. Балетна сцена заслуговує на особливе відзначення. Вона дуже оживила акцію. Її виконавці — місцевий танцювальний ансамбль „Волошки" під кер. Зої Ґраур-Корсун.

Ювілят Іван Гош у ролі Андрія заблищав поруч таких знаменитих солістів як Марта Кокольська (Катерина), Ганна Шерей (Галина), Лев Рейнарович (Остап Палій) і Осип Головацький (Іван). Навіть Орися Гевка (Подруга Катерини) достроїлась до цілости. Треба мати щось у собі вродженого, щоб зуміти з т. зв. епізоду „зробити ролю". Орися Гевка не раз вже цю свою здібність потвердила.

Вертаючись до Івана Гоша, якому присвячую найбільше місця з уваги на його ювілей, його голос цього вечора звучав чисто, інтерпретація без закиду, сценічна поява добра, співдія з партнерами зрівноважена гармонійна. Признаюсь, що ніколи ще мені не доводилось бачити Івана Гоша в такій формі. Це не тільки був його день, але Андрій це його чи не найкраща роля. Не дивно, що цю ролю він вибрав собі для відзначення свого ювілею. При вході Івана Гоша на сцену зустріли його оплески. Перед другою дією на авансцені, диригент опери привітав І. Гоша з нагоди його ювілею в імені співочого Т-ва „Кобзар" як його диригент і мистецький керівник. Після закінчення опери, представник (автор оцих рядків) Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС) передав ювілятові квіти як символічну подяку Об'єднання за його 25-річну чесну і почесну працю на українській сцені і як вияв дружнього до нього відношення: при цьому він склав ювілятові побажання многих літ.

Яр. Климовський

Співомовки „Все по-старому" в Олбані

Заходом Гуртка Любителів Мистецтва у Трою, Н. И., при фінансовій допомозі Мистецької Ради Нюйоркського стейту — Український „Театр у П'ятницю" з Філядельфії виступить з веселою ревією — співомовками „Все по-старому" в неділю 3 червня, о год. 3.30 по пол. в Олбані, Н. И., в залі Інституту історії й мистецтва.

Цей наш еміграційний театр відзначає цього року своє перше десятиріччя, трудний шлях своєї мистецької творчости. Він має за собою багато високомистецьких театральних вистав і веселих ревій - співомовок. У ньому виступають переважно відомі акторські сили кол. Львівського Оперного Театру, Ансамблю Львівських Акторів під керівництвом В. Блавацького, як теж і молодші наші діячі української сцени.

„Співомовки" — Це настроєві, сантиментальні й веселі пісні, сольо й дуети, монологи й веселі скечі на актуальні теми.

Виступають у них відомі артистки й артисти, що втішаються загальною симпатією наших глядачів. Пригляньмося їм ближче:

Артистка й пісенькарка Марія Лисяк виступає вже 40 років на українських сценах у різних наших театрах, м. ін. у Львівському Оперному Театрі та у „Веселому Львові", що виступав теж у вишкільному таборі Дивізії „Галичина" в Нойгамері. Її пам'ятають добре дивізійники, як вона їм співала сантиментальні пісні про Львів („Лист зі Львова", „Данко з Підзамча" й ін.) Вона пройма́є слухачів піснями повними рідного чару й туги за незабутнім Львовом і старим краєм. Вона в нас мабуть єдина пісенькарка, з репертуаром сантиментальних пісеньок легкого жанру, так мало заступленого в нашій музиці. У першій виставі „Театру у П'ятницю" п-і Марія зачарувала головну ролю, захоплюючи глядачів ніжним і мелодійним голосом та високомистецькою грою.

Концертова співачка й артистка Юлія Шашаровська, обдарована з природи миловучним і сильним голосом, виступала в понад сотні ролях у радіо-театрі „На хвилях етеру" під керівництвом її чоловіка, маестра В. Шашаровського. Закінчивши студії мистецького співу, вона приготовляється до самостійних концертів. Свою сценічну діяльність вона почала в таборовому театрі в Байройті в Німеччині, тепер продовжує її в „Театрі у П'ятницю", завжди з великим мистецьким успіхом.

Популярна монологістка — Язичинська (Іванка Климовська) пише актуальні сатири на злобу дня в бойківському говорі та виголошує їх незвичайно оригінально, добре орудуючи сильним голосом. У неї дар вдумливої обсервації, вона вміло підхоплює смішні сторінки нашого життя, наші суспільні й політичні болячки, та вміє їх поставити „як на долоні". Язичинська як туристка побувала недавно в Україні, звідки привезла жмут переживань і вражень, що їх передає неперевершеним способом! Це — Гриць Зозуля у спідниці!

Режисер і актор, маестро Володимир Шашаровський, має за собою сорокрічний театральний шлях виступів у різних наших театрах на рідних землях і на чужині. Як ініціятор модерного українського театру — незабутній Лесь Курбас, — він постійно шукає нових шляхів і засобів самовиявлення театрального мистецтва, не любить іти утоптаними стежками. Його оригінальні й новаторські постанови різних модерних п'єс звернули на нього загальну увагу любителів українського театру. Він працював багато в „театрах малих форм", як „Клюбова Сценка" в Літературно-Мистецькому Клюбі у Львові за воєнних часів, де по-модерному поставив багато п'єс. Залюбки ставив ревії-співомовки, що завжди мали великий успіх серед нашої публіки, спрагненої веселої, культурної розваги. Співпрацював і співпрацює з молодими початківцями, промощуючи їм шлях до театрального мистецтва, та з молоддю („Спляча царівна" І. Савицької, „Парада молодих талантів" і ін.). Він заснував „Театр у П'ятницю" у Філядельфії тому 10 років і веде його досі. Маєстро В. Шашаровський заповідатиме співомовки „Все по-старому", співатиме веселі пісні та виступатиме у скечах.

Відомий актор багатьох західноукраїнських театрів, Володимир Мельник, виступав у театрах Я. і Й. Стадників, в театрі ім. Л. Українки у Львові, у Львівському Оперному Театрі, в Театрі Ансамблю Львівських Акторів під проводом пок. маестра Володимира Блавацького на еміграрації, та в „Театрі у П'ятницю". Він виступав з успіхом у характеристичних і комічних ролях, часто в ролі військовиків. Володимир Мельник — активний у Пласті, часто був командантом пластових таборів в Іст Четтем (Вовчій Тропі), у цій „Молодечій Січі", як теж і в „Новому Соколі", де здобув собі пластову молодь.

Фортепіяновий супровід спочивав в досвідчених руках Галі Поритко.

Як бачимо — у співомовках „Все по-старому" беруть участь кращі мистецькі театральні сили, широковідомі нашому загалові, що завжди належно оцінює довголітню й жертвенну, самовіддану службу на рідній, українській сцені й тепло вітає заслужених діячів українського театрального мистецтва.

Українці Олбанської округи матимуть знамениту нагоду — 3-го червня доказати, що вони є справжніми членами української „театральної нації", що дорожать своїм рідним театром. Вони матимуть незвичайну нагоду забути всі свої турботи та наповнити модерну залю Інституту мистецтва своїм щирим українським сміхом!

Іван Дурбак

В ТИФЛІСІ СУДЯТЬ ДВОХ ЖИДІВ

Москва. — Перед судом у Тифлісі найшлося двох жидівських вчених фізиків, брати Ісая та Григорій Гольдштайни, які робили заходи, щоб дістати дозвіл на виїзд з СССР. Коли ж їм у тому відмовлено, мовляв, вони виконували працю пов'язану з безпекою СССР, вони звернулися з листом до голови Верховної ради СССР М. Підгорного, обвиняючи СССР у сприянні арабським терористам і ворожому наставленні до жидів.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АДАМ ШПАК, член УНСоюзу Відд. 161 Б-ва св. Василія в Амбрідж, Па., помер 2 квітня 1973 р. на 56 р. ж. Нар. в McKees Rocks, Pa., і став членом УНС в 1949 р. Полишив у смутку дружину Анну, 3 дітей, брата і 3 сестри. Похорон відбувся 5 квітня ц. р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Амбрідж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Джула, секр.

ТЕОДОР ПРОКОПІВ, член УНС Відд. 455 Т-ва СУМА в Ню Йорку, Н. Й., помер 5-го квітня 1973 р. на 48 р. ж. Нар. в с. Долиби, Україна і став членом УНС в 1959 р. Полишив у смутку дружину Марію, синів: Мирона, Михайла, дочку Ольгу і 4 сестри в Україні. Похорон відбувся 9 квітня ц. р. на цвинтарі Голивуд в Юніон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

СТЕФАН МАЛИЙ, член УНСоюзу Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку, Н.Й., помер 17 березня 1973 р. на 77 р. ж. Нар. в Пенсильвенії, ЗСА і став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку дружину Анну, доньки: Анну і Маріянну, синів: Стефана, Олексу і Френка, 14 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Михайла в Фреквілл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Кучма, секр.

МИКОЛА КРОЧАК, — член УНС Відд. 415 Т-ва ім. Т. Шевченка в Чатам, Онт., Канада, помер 7 лютого 1973 р. на 56 р. ж. Нар. в Саскачеван, Канада і став членом УНС в 1972 р. Полишив у смутку дружину Марію, синів Івана і Давида, матір, 2 сестри, 2 братів. Похорон відбувся 10 лютого ц. р. на цвинтарі св. Антона в Чатамі, Онт., Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

що Адміністрація не буде поміщувати жадних оголошень

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

ТАРЗАН, Ч. 6956. Тарзан оглядає чудодійне дерево „матіматі"

LET THE DOOR TO OUR 'MATIMATI' BE OPENED!

YES! SO I CAN SEE - AND THANK - THE TREE THAT RETURNED STRONG LIFE TO MY LEGS ....

Хай відчиняться двері до нашого „матіматі"!

Так! Хай я побачу — і подякую — дереву, яке повернуло сильне життя моїм ногам!